

Τ. Ε. Ι. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ: «ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ: ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΛΟΥΛΗ»

Επιβλέπων καθηγητής:
ΠΑΓΓΟΥΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Εισηγητές:
ΣΕΡΕΜΕΤΙΔΟΥ ΕΥΘΥΜΙΑ
ΚΑΛΕ ΕΥΜΟΡΦΙΑΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	3
2. Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΥΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.....	7
3. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ	11
4. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ.....	30
5. ΠΡΟΪΟΝΤΑ.....	36
6. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.....	39
7. ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ.....	45
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	47

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα δημητριακά αποτέλεσαν εδώ και χιλιάδες χρόνια τη βασική τροφή του ανθρώπου. Τα πρώτα δημητριακά που καλλιεργήθηκαν ήταν το κεχρί,

η βρώμη, το κριθάρι και το σιτάρι. Αργότερα ήρθε η σίκαλη και μετά την ανακάλυψη της Αμερικής το ινδιάνικο καλαμπόκι. Το σιτάρι πρωτοκαλλιεργήθηκε στην Αίγυπτο, στα γόνιμα εδάφη του Νείλου και από τότε κατέχει την πρωτοκαθεδρία στην παραγωγή των δημητριακών.

Προγονικές μορφές σιταριού ανάγονται στην παλαιολιθική εποχή. Στην Ελλάδα τα ευρήματα αποδεικνύουν ότι η καλλιέργεια δημητριακών, η επεξεργασία τους και η παρασκευή άρτου ήταν ήδη γνωστά από τη νεολιθική εποχή (7^η χιλιετία π.χ.). Η αποθήκευση των δημητριακών γινόταν σε καλάθια, σε λάκκους ή σε πήλινα δοχεία μέσα σε κατοικίες των γεωργών. Ενδείξεις για μεγάλης κλίμακας αποθήκευση σιτηρών σε κτίρια ανεξάρτητα, ειδικά κατασκευασμένα, εμφανίζονται στην ηπειρωτική Ελλάδα μετά την έναρξη της εποχής του Χαλκού κατά την λεγόμενη Πρωτοελλαδική περίοδο. Από ανασκαφές σε νεολιθικούς οικισμούς βρέθηκαν τριβεία παλινδρομικής κίνησης, μυλόλιθοι και τριπτήρες για την άλεση των σιτηρών, εστίες – κτίσματα μικρά κυκλικού, τετραγώνου ή ορθογωνίου σχήματος, κατασκευασμένα με μικρές πλακαρές πέτρες ή μόνο με λάσπη.

Λίγοι γνωρίζουν ότι η πρώτη εφαρμογή «Βιοτεχνολογίας» έγινε στην Αίγυπτο με την ανακάλυψη του ψωμιού. Στην αρχή το ψωμί τους ήταν σε

σχήμα πίττας και το ζυμάρι το φούντιζαν αμέσως μετά το ζύωμα. Κάποια στιγμή παρατήρησαν ότι, όταν το ζυμάρι το άφηναν ώρες, ξύνιζε, φούσκωνε και έδινε ψωμί πιο νόστιμο και πιο αφράτο. Ήταν η στιγμή της επινόησης της «ζύμωσης», η στιγμή που οι μύκητες άρχισαν να παίζουν το ρόλο τους, η στιγμή της «Χημείας» (λέξη αιγυπτιακή, με την οποία κατά τον Πλούταρχο ονόμαζαν οι Αιγύπτιοι τη μαύρη γη του Νείλου). Εν συνεχεία, αντί να αφήνουν το ζυμάρι πολλές ώρες, χρησιμοποίησαν ζυμάρι της προηγούμενης μέρας ως προζύμι.

Το ψωμί ως αρχέτυπη τροφή αποτελεί κοινή συνήθεια των ανθρώπων μέσα στους αιώνες. Η μεγάλη θρεπτική του αξία είχε διαπιστωθεί νωρίς, αφού μαρτυρείτε ότι εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι παλαιότερα ζούσαν τρώγοντας σχεδόν μόνο ψωμί, ενώ έχουν ευρεθεί σκεύη αλέσεως, χονδροειδή, ηλικίας 75.000 ετών. Σε όλες τις γεωγραφικές συντεταγμένες, ανάλογα με τα προϊόντα κάθε τόπου, την ιστορία, την κοινωνική διάρθρωση, τις θρησκευτικές αντιλήψεις των ανθρώπων και τις ανάγκες, αναπτύχθηκε ο αρχέγονος πολιτισμός του ψωμιού (από την Αίγυπτο, που είναι η πατρίδα του ψωμιού, έως τους Ιουδαίους, τους Έλληνες και τους Ρωμαίους). Είναι γνωστό ότι το ψωμί είναι πλούσιο σε πρωτεΐνες, υδατάνθρακες, βιταμίνες κτλ. Σωστά, λοιπόν, λέγεται ότι, επειδή τα προϊόντα αυτά αποτέλεσαν τη βάση διατροφής των περισσότερων λαών της γης, έχουν παίξει σημαντικό ρόλο επιβίωσης μας και για τον πολιτισμό μας.

Πότε άρχισε να παρασκευάζεται το ψωμί με τη σημερινή του μορφή στην Ελλάδα είναι άγνωστο. Πιθανώς πολλούς αιώνες μετά την ανακάλυψη στην Αίγυπτο. Τα πρώτα αρτοποιεία με την επαγγελματική τους έννοια τα συναντούμε περίπου το 1200 π.χ. στην μυκηναϊκή εποχή. Η παρασκευή του ψωμιού γινόταν κυρίως από κριθάρι με τη μορφή επίπεδης κουλούρας ή με χυλό.

Το σιτάρι συγκομίζεται με το θερισμό και το αλώνισμα του με τεχνική και μέσα που εξελίχθηκαν από το δρεπάνι στη θεριστική μηχανή και από το αλώνισμα με άλογα στις σύγχρονες αλωνιστικές μηχανές. Ενώ τελειοποιήθηκαν και οι μέθοδοι καθαρισμού, απολύμανσης και αποθήκευσης του.

Ο μύλος έχει πάρει το όνομα του από την ελληνική λέξη «μύλη», που σημαίνει μυλόπετρα. Οι πρωτόγονοι μύλοι ήταν χειροκίνητοι χερόμυλοι, αλλά και αυτών προηγήθηκε, όπως μαρτυρούν τα ευρήματα, η άλεση με «γουδιά», που ήταν έργο κυρίως των γυναικών.

Οι νερόμυλοι και οι ανεμόμυλοι εμφανίστηκαν αρχικά στην Περσία και την Αραβία και κυριάρχησαν στην Ευρώπη από το 12^ο έως και το 19^ο αιώνα. Και οι δύο αυτοί τύποι είναι γνωστοί και πολύ διαδεδομένοι στην πατρίδα μας. Οι υδρόμυλοι κινούνται με τη δύναμη του νερού, που πέφτει από ένα σημείο ψηλά και συνδέεται με υδραυλικό τροχό.

Ο ανεμόμυλος κινείται με την ενέργεια του ανέμου και με τη λειτουργία ενός τροχού που αποτελείται από πολλές ακτίνες, ανάμεσα στις οποίες είναι στερεωμένα και τεντωμένα караβόπανα σε τριγωνικό σχήμα. Το άλεσμα γίνεται από δύο μυλόπετρες, από τις οποίες η μια σταθερή ενώ η πάνω εφάπτεται και περιστρέφεται σε κατακόρυφο άξονα.

Η σύγχρονη τεχνολογία έφερε αρχικά τους μηχανοκίνητους κυλινδρόμυλους και στη συνέχεια τους ηλεκτροκίνητους. Οι κόκκοι του σιταριού θραύονται περνώντας από χαλύβδινους κυλινδρόμυλους με αυλακωτές επιφάνειες, που κινούνται με διαφορετικές ταχύτητες.

Σε σχέση με τη θρεπτική αξία του σιταριού θα πρέπει να προσθέσουμε και τα εξής: Από το άμυλο του ο οργανισμός μας αντλεί ευκολότερα την ενέργεια που χρειάζεται για τις λειτουργίες του. Αποτελεί δηλαδή τη

λεγόμενη «ενεργειακή ή αμυντική τροφή». Έτσι, με την κατανάλωση των δημητριακών ο οργανισμός διαθέτει αποθέματα για έντονες και παρατεταμένες σωματικές προσπάθειες και ενέργειες, ενώ οι πρωτεΐνες του συντελούν στη μείωση ζωικών πρωτεϊνών, που χρειάζονται για την κάλυψη των καθημερινών μας αναγκών. Αυτή η τόσο πλούσια τροφή συμπληρώνεται με τις βιταμίνες Β και Ε, τα πολυακόρεστα λίπη που είναι πολύτιμα, γιατί μειώνουν το επίπεδο της χοληστερόλης στο αίμα, με τα μεταλλικά άλατα (ασβέστιο, σίδηρο, φώσφορο, κ.α.). Κατά τα παραπάνω γίνεται κατανοητό γιατί ολόκληροι πολιτισμοί αναπτύχθηκαν στηριγμένοι στην κατανάλωση σιταριού και άλλων δημητριακών. Το σιτάρι είναι κατεξοχήν τροφή όλων των λαών της Μεσογείου. Η σημερινή τεχνολογία των μύλων, που διαρκώς εξελίσσεται και βελτιώνεται, εξασφαλίζει την παραγωγή υψηλής ποιότητας αλεύρου και κατά συνέπεια, ψωμιού.

Είναι αξιοσημείωτο ότι εδώ και πολλές χιλιετίες δεν έχουν αλλάξει οι βασικές διαδικασίες μεταποίησης του σιταριού σε αλεύρι και στη συνέχεια σε ψωμί.

Στη χριστιανική θρησκεία ο «άρτος ημών ο επιούσιος» έχει συνδεθεί με βασικές λατρευτικές παραδόσεις. Στη θεία Λειτουργία μάλιστα ο άρτος συμβολίζει το ίδιο το σώμα του Χριστού, όπως ο οίνος το αίμα του.

2. Ο ΚΛΑΔΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΥΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Ο κλάδος της αλευροβιομηχανίας χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη σημαντικού αριθμού μικρού μεγέθους με χαμηλή παραγωγική δυναμικότητα, ενώ λίγες είναι οι μεγάλου και μεσαίων μεγέθους σύγχρονες βιομηχανικές μονάδες που δραστηριοποιούνται σε αυτόν. Η σταδιακή αποχώρηση από την αγορά ορισμένων αναποτελεσματικών και προβληματικών εταιρειών έχει συμβάλει στην εξυγίανση της ελληνικής αλευροβιομηχανίας. Παράλληλα, παρατηρείται έντονη κινητικότητα από πλευράς εξαγορών και συγχωνεύσεων, ενέργειες οι οποίες αποσκοπούν στην επίτευξη οικονομιών κλίμακας και στην αύξηση του μεριδίου αγοράς των επιχειρήσεων του κλάδου.

Ανοδικές τάσεις προβλέπεται να παρουσιάσει ο κλάδος της αλευροβιομηχανίας στη χώρα μας, παρά τα προβλήματα του παρελθόντος, σύμφωνα με μελέτη που εκπονήθηκε από το Ίδρυμα Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE). Η βασική πρώτη ύλη της αλευροβιομηχανίας είναι τα σιτηρά. Η παραγωγή τους συμμετέχει στη συνολική αξία της φυτικής παραγωγής με 9% περίπου, αντιμετωπίζει όμως σημαντικά προβλήματα, τα οποία έχουν να κάνουν τόσο με την πλευρά της προσφοράς όσο και με την πλευρά της ζήτησης. Το πιο σημαντικό από αυτά είναι το μικρό μέγεθος των αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Σημαντικό επίσης πρόβλημα αποτελεί η έλλειψη αποθηκευτικών χώρων.

Στο μεταξύ, ανοδικές τάσεις κατά τα έτη 2001 και 2002 παρουσίασε ο κλάδος της αλευροβιομηχανίας στην Ελλάδα, μετά από μια μακρόχρονη περίοδο ανακατατάξεων κατά την οποία σημειώθηκαν μείωση του αριθμού των επιχειρήσεων, μείωση των θέσεων απασχόλησης, μείωση των αποδόσεων και των περιθωρίων κέρδους.

Οι συνολικές εισαγωγές αλεύρων παρουσιάζουν σημαντική άνοδο κατά την περίοδο 1993 – 1999 αφού υπερδιπλασιάστηκαν σημειώνοντας αύξηση σε ποσοστό 152,9%. Αντίστοιχα, οι εξαγωγές αλεύρων, οι οποίες

αντιπροσωπεύουν ένα μικρό σχετικά τμήμα της εγχώριας παραγωγής, παρουσιάζουν ανοδική τάση, καθώς από τους 59,2 χιλιάδες τόνους το 1993, έφθασαν στους 67,7 χιλιάδες τόνους το 1999. Η ζήτηση αλεύρων σίτου στην ελληνική αγορά καλύπτεται σχεδόν εξολοκλήρου από την εγχώρια παραγωγή, ενώ οι εισαγωγές κυμαίνονται σε χαμηλά επίπεδα και αφορούν ειδικού τύπου, άλευρα. Η εγχώρια φαινομενική κατανάλωση σημείωσε μέσο ετήσιο ρυθμό αύξησης 1,5% το διάστημα 1996 – 2000 και κάλυψε το 4,5% - 5% της συνολικής κατανάλωσης.

Η εγχώρια παραγωγή σιμιγδαλιού σίτου κατά την περίοδο 1994 – 1998 ακολούθησε ανοδική πορεία αλλά εμφάνισε μείωση την τελευταία διετία. Ο μέσος ετήσιος ρυθμός μεταβολής το διάστημα 1994 – 2000 ήταν της τάξεως του 5%. Η παραγωγή σιμιγδαλιού απορροφάται κυρίως από τις βιομηχανίες ζυμαρικών, ενώ οι ποσότητες συσκευασμένου σιμιγδαλιού που καταλήγουν στον τελικό χρήστη αποτελούν μικρό τμήμα της συνολικής κατανάλωσης.

Η εγχώρια φαινομενική κατανάλωση σιμιγδαλιών (σίτου) παρουσίασε μέσο ετήσιο ρυθμό μεταβολής 5,3% περίπου το διάστημα 1992 – 2000. Η κατανάλωση τυποποιημένου σιμιγδαλιού κάλυψε το 2% - 2,5% της συνολικής αγοράς την τελευταία πενταετία (1996 – 2000).

Ορισμένα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος της αλευροβιομηχανίας είναι η αύξηση των εισαγωγών κατεψυγμένης ζύμης, ο ανεπαρκής προγραμματισμός και έλεγχος των αποθεμάτων, η χρονική υστέρηση στην είσπραξη των απαιτήσεων, ο έντονος ανταγωνισμός, καθώς και η εμφάνιση φαινομένων παραοικονομίας.

Σύμφωνα με τις ισχύουσες συνθήκες και τάσεις της αγοράς, η εγχώρια φαινομενική κατανάλωση αλεύρων σίτου το έτος 2001 παρουσίασε οριακή αύξηση κατά 0,3% έναντι του 2000, την διετία 2002 – 2003 ελαφρώς ανοδική πορεία, με πραγματικό μέσο ετήσιο ρυθμό αύξησης της τάξεως του 1%.

Η εγχώρια αγορά σιμιγδαλιού σίτου την τριετία 2001 – 2003 παρουσίασε σταθεροποιητικές τάσεις.

Το διάστημα 1996 – 1999, οι πωλήσεις των κυριότερων αλευρόμυλων παρουσίασαν μέση μείωση σε ποσοστό 6,1%. Η εγχώρια αγορά αλεύρων, όπως προκύπτει από την έρευνα του κλάδου, κυριαρχείται από ένα ισχυρό πυρήνα επιχειρήσεων και χαρακτηρίζεται από υψηλό βαθμό συγκέντρωσης, καθώς το 1999 οι πέντε μεγαλύτερες αλευροβιομηχανίες κατείχαν περίπου το 60% της συνολικής αγοράς.

Αναλυτικότερα, όπως προκύπτει από τη μελέτη του IOBE για τον κλάδο:

Η αλευροβιομηχανία είναι ένας συγκριτικά μικρός από άποψη μεγέθους κλάδος παραγωγής της βιομηχανίας τροφίμων και ποτών, κατέχοντας μερίδιο της τάξης του 7,5%. Ο όγκος κατανάλωσης βαίνει ελαφρώς αυξανόμενος, αλλά η πίεση που ασκείται στον κλάδο από τις εισαγωγές είναι μεγάλη.

Η πίεση αυτή οφείλεται εν μέρει στην απελευθέρωση της αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα προϊόντα αλεύρων, σε συνδυασμό όμως με την καθυστέρηση στον αναγκαίο εκσυγχρονισμό της ελληνικής αλευροβιομηχανίας, που είχε ως αποτέλεσμα την απώλεια μεριδίων σε αγορές του εξωτερικού.

Σημαντικός παράγοντας στη διαμόρφωση της δομής της εγχώριας αγοράς αλεύρων είναι η διαπραγματευτική δύναμη των πελατών του κλάδου. Πιο, συγκεκριμένα, η αρτοποιία, που είναι ο ένας πελάτης της αλευροβιομηχανίας, έχει μικρής ισχύος διαπραγματευτική δύναμη. Η βιομηχανία παραγωγής ζυμαρικών όμως, η οποία είναι και ο σημαντικότερος πελάτης, ασκεί ισχυρή πίεση στη διαμόρφωση των τιμών των αλεύρων. Σχετικά με τα βασικά χαρακτηριστικά του κλάδου, αλλά και τις δυνατότητες εισόδου νέων ομίλων στην αλευροβιομηχανία, προκύπτουν από τη μελέτη τα εξής:

- Η παραγωγή αλεύρων στην Ελλάδα συγκεντρώνεται στα μεγάλα βιομηχανικά συγκροτήματα του κλάδου και χαρακτηρίζεται από σημαντικές οικονομίες κλίμακας. Το γεγονός αυτό συνεπάγεται τη διενέργεια μεγάλων επενδύσεων από την πλευρά των δυνητικών

ανταγωνιστών που ήθελαν να εισέλθουν στον κλάδο.

- Ταυτόχρονα υπάρχει και σημαντική δυσκολία πρόσβασης στα κανάλια διάθεσης του προϊόντος, καθώς οι μεγάλες βιομηχανίες του κλάδου αναπτύσσουν σταθερές σχέσεις με πελάτες είτε του κλάδου των ζυμαρικών είτε της αρτοποιίας.

- Επιπλέον, η καθετοποίηση στην παραγωγική διαδικασία επιτείνει τη δυσκολία εισόδου στους κλάδους αλεύρων και ζυμαρικών, καθώς ο νεοεισερχόμενος θα πρέπει να δραστηριοποιείται από την παραγωγή αλεύρων μέχρι και την τελική διάθεση των προϊόντων ζυμαρικών.

Συμπερασματικά, πρέπει να αναφερθεί ότι η αυξανόμενη ένταση του ανταγωνισμού θα συνεχίσει στο μέλλον να ωθεί τις ελληνικές επιχειρήσεις σε συνεχή αναζήτηση νέων κεφαλαίων, κυρίως μέσω της κεφαλαιαγοράς, με σκοπό τη δημιουργία έργων υποδομής, την ταυτοποίηση της παραγωγικής διαδικασίας και τη βελτίωση των δικτύων διανομής. Στόχος δεν είναι μόνο να καλυφθεί η εγχώρια ζήτηση, αλλά και ένα μέρος της ευρύτερης βαλκανικής αγοράς.

Το κύμα εξαγορών, συγχωνεύσεων και συνεργασιών με σκοπό την ενίσχυση της θέσης της επιχείρησης στο ελληνικό και διεθνές περιβάλλον θα συνεχισθεί, πράγμα που θα οδηγήσει και στην εξαφάνιση των ελάχιστων, πλέον, οικογενειακών μύλων μικρής παραγωγικής δυναμικότητας.

3. ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

«Να παραμείνετε μλωνάδες και να μην ασχοληθείτε με άλλες δουλειές». Αυτή τη συμβουλή είχε αφήσει ως παρακαταθήκη στους απογόνους του ο δημιουργός του πρώτου πετρόμυλου της οικογένειας Λούλη στα 1782. Οι συμβουλές αυτές, όπως και άλλες προτροπές, τηρούνται με ευλάβεια έως σήμερα. Ύστερα από δύο αιώνες, η οικογένεια Λούλη παραμένει στην ίδια δουλειά και σήμερα διαθέτει την κυρίαρχη θέση στον κλάδο της αλευροβιομηχανίας, σε Ελλάδα και Βαλκάνια.

Το όνομα Λούλης είναι ένα όνομα βαρύ στην επιχειρηματική ιστορία της χώρας, καθώς η οικογένεια ασχολείται με την δουλειά των μύλων από το 1782, και σ'όλο αυτό το διάστημα συνδέεται έντονα τόσο με την πολιτική όσο και με την κοινωνική ζωή του τόπου.

Η καταγωγή της προέρχεται από το Fieri της Αλβανίας, ενώ μια ρίζα υπάρχει και στον ελληνισμό της Ρουμανίας. Από τον 17^ο αιώνα συναντά κανείς μέλη της οικογένειας Λούλη στο Ιάσιο, στη Φιλιπούπολη και τη Μοσχόπολη, όπου αναπτύσσουν αξιόλογη εμπορική δραστηριότητα.

Ο πρώτος μύλος της οικογένειας δημιουργήθηκε το 1782 και ήταν ένας πετρόμυλος στην Αετορράχη Ιωαννίνων. Όμως, σε μια οπισθοχώρηση τους το 1912, οι Τούρκοι έκαψαν τον μύλο, με συνέπεια την πρώτη οικονομική καταστροφή. Σήμερα το κληροδότημα ΛΟΥΛΗ εισπράττει τα έσοδα από τα ακίνητα της οικογένειας στο κέντρο των Ιωαννίνων και τα διαθέτει σε κοινωφελή έργα στην ευρύτερη περιοχή.

Ο δημιουργός, όμως, του πετρόμυλου, προδιέγραψε την πορεία με έναν απαράβατο όρο που τηρείται μέχρι σήμερα, αν και αδικεί τις γυναίκες της οικογένειας. Η διοίκηση της εταιρείας μεταβιβάζεται σε «εν μόνον άρρεν τέκνο», το οποίο μάλιστα πρέπει να πείσει την υπόλοιπη οικογένεια για τις ικανότητες του. Η δεύτερη παρακαταθήκη του δημιουργού των μύλων – η οποία όπως θα δούμε επέδρασε θετικά – προέτρεπε την οικογένεια να μην ασχολείται με άλλες δουλειές πέραν των

μύλων.

Το 1912, παρά την πρώτη καταστροφή με τον μύλο, η ισχυρή θέληση δίνει το κουράγιο στην οικογένεια για να συνεχίσει. Τα τέσσερα από τα εννέα παιδιά της οικογένειας Λούλη, σχεδιάζουν το μέλλον. Σκέπτονται ότι πρέπει να βρεθούν σε μια περιοχή η οποία θα είναι κοντά στην παραγωγή σιταριού, αλλά θα διαθέτει και λιμάνι. Ο Βόλος και η Μαγνησία αποτελούν την ιδανικότερη περιοχή καθώς βρίσκεται δίπλα στους κάμπους της Θεσσαλίας αλλά διαθέτει και έξοδο προς τη θάλασσα. Τα αδέρφια έρχονται στον Βόλο και το 1914 εξαγοράζουν ένα μερίδιο στον Μύλο Ι. Ξύδη – Ν. Χατζηνίκου. Τρία χρόνια αργότερα ο Μύλος περνάει στην πλήρη ιδιοκτησία της οικογένειας Λούλη και εξελίσσεται στο μεγαλύτερο Μύλο της εποχής του στη Θεσσαλία .

Παράλληλα με τις επιχειρήσεις ασχολούνται έντονα με την πολιτική ζωή καθώς δύο μέλη της οικογένειας εκλέγονται τοπικοί βουλευτές.

Το 1926, όμως, η επιχείρηση στον Βόλο καταστρέφεται από πυρκαγιά

και η οικογένεια παθαίνει σημαντική οικονομική ζημιά. Λίγους μήνες αργότερα, παρά την καταστροφή, ο μύλος ξανακατασκευάζεται και διακόπτει μόνο την περίοδο της κατοχής από τους Γερμανούς, αφού βεβαίως – όπως και στην Ελαΐς – γίνεται διανομή του προϊόντος στο προσωπικό. Το 1927 ο Μύλος Λούλη, μετατρέπεται σε Ανώνυμη Εταιρεία και ένα χρόνο μετά, το 1928 ξεκινά τη λειτουργία του ο νέος Μύλος με ελβετικά μηχανήματα σύγχρονης τεχνολογίας BUHLER και ο οποίος διαθέτει δυναμικότητα άλεσης 100 τόνων σιταριού το 24ώρο.

Το διάστημα του ελληνοϊταλικού πολέμου, καθημερινά, το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής του Μύλου, τροφοδοτούσε τον ελληνικό στρατό, που αγωνιζόταν στο μέτωπο της Αλβανίας. Στην περίοδο της κατοχής, η επιχείρηση επιτάχθηκε και εργάστηκε για τον Ερυθρό Σταυρό.

Με την απελευθέρωση της Ελλάδος, το 1945, ο μύλος ξεκινά τη λειτουργία του και το 1950 η εταιρεία τιμήθηκε για την προσφορά της στη δύσκολη περίοδο 1940-1949.

Το 1951 (21 Οκτωβρίου), η ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε.

εισάγεται στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (η 28^η κατά σειρά αρχαιότητα εταιρεία του Χ.Α.Α.). Ένα χρόνο μετά το 1952, η εταιρεία δημιουργεί τον πρώτο σιμιγδαλόμυλο της Ελλάδος, ο οποίος αποτελούσε πρωτοπορία για εκείνη την εποχή, προκαλώντας πραγματική επανάσταση στο χώρο της μακαρονοποιίας, αφού πλέον έγινε δυνατή η παραγωγή στη χώρα μας των πρώτων ζυμαρικών από σιμιγδάλι.

Το 1959, η εταιρεία αποκτά το πρώτο της ακίνητο στην Αθήνα και 10

χρόνια αργότερα, το 1969, αρχίζει να λειτουργεί το υποκατάστημα του Μύλου Λούλη στην Αττική. Την ίδια εποχή, οργανώνεται το δίκτυο πωλήσεων στην Ανατολική Στερεά Ελλάδα και την Εύβοια, όπου η εταιρεία πραγματοποιεί μέχρι σήμερα σημαντικές πωλήσεις. Το ίδιο έτος, πραγματοποιείται το πρώτο βήμα για τη μετεγκατάσταση του Μύλου στη νεοσύστατη Βιομηχανική Ζώνη του Βόλου.

Μετά από διάστημα 8 ετών, το 1977, κτίζεται σύγχρονος μύλος στη βιομηχανική περιοχή του Βόλου, ο οποίος ξεκινά την παραγωγή του στα τέλη του 1978 χρησιμοποιώντας ότι πιο σύγχρονο κυκλοφορεί από πλευράς μηχανολογικού εξοπλισμού. Ο μύλος διαθέτει δυναμικότητα άλεσης 180 τόνους το 24ώρο. Το 1983, όμως, εξαγοράζονται τα σιλό και ο μηχανολογικός εξοπλισμός μιας ακόμη τοπικής εταιρείας, των Μύλων Καπουρνιώτη – Παντή.

Τη δεκαετία που ακολουθεί (1978-1988), η εταιρεία αυξάνει τα μεγέθη της σιγά – σιγά και αφού ο κ. Λούλης πάρει ρίσκα, όπως μεγαλύτερο δάνειο από τον τζίρο της εταιρείας. Ο Μύλος σταδιακά εκσυγχρονίζεται αυξάνοντας το 1982 τη δυναμικότητα του στους 450 τόνους και το 1985 στους 700 τόνους το 24ώρο. Παράλληλα, η εταιρεία πραγματοποιεί σημαντικές εξαγωγές στις χώρες Βιετνάμ, Κίνα, Αίγυπτο, Συρία, Σοβιετική Ένωση, Ιράκ, Υεμένη και Αλγερία.

Η «αδιορρυθμία» του κ. Λούλη αφορά σε μια υπερβολική φήμη, που τον ήθελε να διαθέτει κρεβάτι... στο γραφείο ώστε να συγκεντρώνεται

καλύτερα όταν υπάρχει δουλειά.

Το 1985, οι πωλήσεις χύμα προϊόντων έφτασαν στο 41%, ενώ το 1988 αποτελεί ένα κομβικό σημείο, καθώς οι Κυλινδρόμυλοι Λούλη

κατατάσσονται στη δεύτερη θέση της ελληνικής Αλευροβιομηχανίας από πλευράς συνολικών αλέσεων, έναντι της 12^{ης} θέσης που είχαν το 1978. Και φυσικά η δεύτερη θέση δεν ήρθε από τη μια μέρα στην άλλη. Κατακτήθηκε βήμα – βήμα.

Για παράδειγμα, η αγορά της Μακεδονίας είχε κάποτε τρεις μύλους με παραγωγή 400 χιλ. τόνων και τώρα διαθέτει έναν με παραγωγή μόλις 40 χιλ. τόνων. Όπως λέει αργότερα ο ίδιος ο κ. Λούλης «η κατάκτηση της κορυφής ήρθε με σκληρή δουλειά και γιατί την ίδια εποχή οι ανταγωνιστές ασχολήθηκαν με άλλες επιχειρήσεις, οι οποίες τους επιβάρυναν οικονομικά».

Τη δεκαετία του '90, η εταιρεία πραγματοποιεί σημαντικά και καθοριστικά βήματα. Το 1990 υπάρχει αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου ύψους 2,1 δις. Το 1991, η εταιρεία αγοράζει παραλιακό οικόπεδο εκτάσεως 100.000 τ.μ. στον Παγασητικό Κόλπο (όρμος Σούρπης) και αρχίζει τη διαδικασία έκδοσης άδειας για την κατασκευή Μύλου με ιδιωτικό λιμάνι.

Η δεκαετία του '90 ήταν καθοριστική για τη δυναμική ανάπτυξη των πωλήσεων του ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΥ ΛΟΥΛΗ σε ολόκληρη την Ελλάδα.

1989: 1.299.000 σακιά

1999: 2.786.000 σακιά

ΑΥΞΗΣΗ: 1.487.000 σακιά

Το 1993, ιδρύεται το υποκατάστημα Μακεδονίας με έδρα τη Θεσσαλονίκη και το 1995 η εταιρεία αγοράζει τον Μύλο Σιμιτζή στην Καβάλα και προχωρά σε ριζική ανακαίνιση των κτιριακών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων και το 1996 αρχίζει να λειτουργεί ο Μύλος Καβάλας. Τα προϊόντα της εταιρείας παράγονται με σύγχρονη τεχνολογία, μέσα σε ένα υποδειγματικό καθαρό εργοστάσιο και τα έτοιμα προϊόντα αποθηκεύονται σε άνετους χώρους, όπου τηρούνται όλοι οι κανόνες υγιεινής.

Ο Μύλος Καβάλας έχει ένα άρτιο οργανωμένο δίκτυο πωλήσεων και καλύπτει όλες τις ανάγκες και τις υποχρεώσεις προς τους πελάτες της για τη Βόρεια Ελλάδα ενώ παράλληλα πραγματοποιεί σημαντικές εξαγωγές προς τη Βουλγαρία και την Αλβανία. Το άριστο εξοπλισμένο χημείο του Μύλου Καβάλας εγγυάται την άριστη και σταθερή ποιότητα όλων των προϊόντων.

Μετά την ολοκλήρωση της νέας μονάδας στη Σούρπη Μαγνησίας, ο Μύλος ανέστειλε τη λειτουργία του. Στα μελλοντικά σχέδια της εταιρείας είναι ο Μύλος να επαναλειτουργήσει όταν η αγορά θα είναι ώριμη για την παραγωγή αποκλειστικά βιολογικών αλεύρων τα οποία θα προέρχονται από στάρια βιολογικής καλλιέργειας. Θα είναι η πρώτη μονάδα στα Βαλκάνια που θα παράγει μόνο βιολογικά προϊόντα, αλεσμένα σε σύγχρονα μηχανήματα αλλά και παραδοσιακούς πετρόμυλους, πάντα όμως σε υποδειγματικές συνθήκες υγιεινής και καθαριότητας.

Το 1996, παράλληλα με την εξαγορά του Μύλου Σιμιτζή στη Καβάλα, ιδρύθηκε η θυγατρική ALBANIAN FLOUR MILLS και ένα χρόνο μετά, αγοράζει οικόπεδο 35.000 τ.μ. στα Τίρανα της Αλβανίας, 6 χλμ. από το κέντρο των Τιράνων.

Το 1997 ιδρύθηκε η εταιρεία ROMANIAN FLOUR MILLS, αγοράζει οικόπεδο 100.000 τ.μ. στο Βουκουρέστι και υπάρχει αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου ύψους 1,6 δις. Το 1998 αρχίζει η κατασκευή του νέου επιλιμένιου μύλου στον Κόλπο του Παγασητικού και υπάρχει αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου ύψους 1,2 δις. Σε διάστημα επτά ετών,

εκδόθηκαν τα 86 απαραίτητα πιστοποιητικά και ισάριθμες επιτροπές ώστε το 1998 να ληφθεί η τελική έγκριση για την εκτέλεση αυτού του μεγάλου έργου.

Τον Ιούλιο του 1999, η ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε., εξαγόρασε το 49% της S.G.M.C. από την Εμπορική Κεφαλαίου, την οποία μετονόμασε σε L.I.F.E. (LOULIS INTERNATIONAL FOODS ENTERPRISES) και μέσα σε εννέα μήνες, μέχρι τα τέλη του 1999, πέτυχε να βελτιώσει σημαντικά το κόστος παραγωγής.

Την ίδια χρονιά εξαγοράζει μέσω του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών το 52% των μετοχών της εταιρείας ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε.. Ο ΜΥΛΟΣ ΑΓΙΟΥ Πειραιά και θεωρούνταν ο μεγαλύτερος μύλος της ελληνικής επικράτειας, με την τελευταία λέξη της τεχνολογίας της εποχής εκείνης και χαρακτηρίστηκε ως ένα μεγαλειώδες έργο της εποχής του.

Για τους Κυλινδρόμυλους Λούλη, η απόκτηση των Μύλων Αγίου Γεωργίου αποτελούσε μια υπόθεση ζωτικής σημασίας, καθώς θα προέκυπταν σημαντικά οφέλη.

Και οι δύο αλευροβιομηχανίες εκείνη την εποχή άλεθαν περίπου 300.000 τόνους σάρι τον χρόνο. Εάν λοιπόν γινόταν η αγορά και εξασφαλιζόταν μια μικρή έκπτωση ανά κιλό, οι Κυλινδρόμυλοι Λούλη θα επιτύγχαναν μια μεγάλη εξοικονόμηση κόστους. Δεύτερο θετικό στοιχείο ήταν ότι η εισηγμένη εταιρεία Λούλης διέθετε μύλο στον Βόλο, ως εκ τούτου προέκυπταν επιβαρύνσεις από τα έξοδα μεταφοράς προς την

Αθήνα. Τρίτο στοιχείο ήταν ότι ο ΜΥΛΟΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ το 1996 είχε λάβει πιστοποιητικό 9002 και το 1997 είχε προχωρήσει σε επέκταση των δραστηριοτήτων της στις αναπτυσσόμενες βαλκανικές χώρες. Ιδρύθηκε η εταιρεία St George Mills Commercial (S.G.M.C.) και το ίδιο έτος αγόρασε την πλειοψηφία του εργοστασίου TITAN στο Βουκουρέστι και MORAN στην Τρανσυλβανία της Ρουμανίας.

Με λίγα λόγια, υπήρχε νόημα για την εξαγορά από τη Λούλη, η οποία θα αποκτούσε δεσπόζουσα θέση στην αγορά αλεύρων. Όλα τα παραπάνω, όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων, ήταν σωστά θεωρητικά. Στην πράξη, όμως, έπρεπε να μην υπάρχει κανένα εμπόδιο για να επιτευχθεί η εξαγορά. Όπως θυμούνται χρηματιστές, η πρώτη εταιρεία η οποία προσπάθησε να εξαγοράσει τους Μύλους Αγίου Γεωργίου ήταν ο όμιλος Δαβίδ, που διέθετε την Αλλατίνη. Ο όμιλος Δαβίδ προχώρησε σε αγορά μετοχών από το Χρηματιστήριο, αλλά στη συνέχεια οι συζητήσεις δεν ευδοχώθηκαν. Έτσι οι εταιρείες του Δαβίδ ρευστοποίησαν τη συμμετοχή.

Ο δεύτερος επιχειρηματίας που θα επιχειρήσει να εξαγοράσει τους Μύλους Αγίου Γεωργίου είναι ο κ. Λούλης. Το ενδιαφέρον στοιχείο είναι ότι δεν θα κάνει το λάθος που έκανε ο προηγούμενος υποψήφιος, δηλαδή δεν θα κινηθεί από την αρχή επιθετικά. Στην αρχή τον προσεγγίζει και στα τέλη Δεκεμβρίου του 1998 ο κ. Λούλης ξεκινά συζητήσεις, προκειμένου οι δύο εταιρείες να ανταλλάξουν μετοχές και να έχουν μια μορφή συνεργασίας. Τελικώς, η ιδέα της κοινής πορείας των δύο αλευροβιομηχανιών δεν ευδοκιμεί καθώς απορρίπτεται από τον ιδιοκτήτη των Μύλων, ο οποίος δεν ασχολούνταν με το Χρηματιστήριο.

Από την πρώτη επαφή περνούν δύο – τρεις μήνες, αλλά η ιδέα παραμένει η ίδια: να αποκτήσει την εταιρεία και η δική του να αποκομίσει – αργότερα – τα πιο δυνατά οφέλη.

Ένα από τα αδύνατα σημεία της εισηγμένης των Μύλων Αγίου Γεωργίου ήταν το γεγονός ότι ήταν πολυμετοχική εταιρεία, ενώ ο ίδιος ο ιδιοκτήτης της διέθετε μόλις ένα 6% του συνόλου των μετοχών. Ο κ. Λούλης δίνει εντολή σε έναν παλαιό και έμπειρο χρηματιστή, να

ξεκινήσουν οι αγορές μετοχών των Μύλων. Όπως θυμάται ο χρηματιστής, η διαδικασία ήταν σχετικά εύκολη, καθώς εκτός των άλλων τότε δεν υπήρχαν οι περιορισμοί από τη χρηματιστηριακή νομοθεσία (ποσοστά – όρια για δημόσιες προτάσεις κ.ά.). Μέσα σε τρεις μέρες ο κ. Λούλης αποκτά το 51% των μετοχών, ενώ ο ιδιοκτήτης των Μύλων Αγίου Γεωργίου ενημερώνεται από τον Τύπο και καταφεύγει σε δικηγορικό γραφείο. Εκδίδει μια σκληρή ανακοίνωση, αλλά ο κ. Λούλης ήδη είχε αποκτήσει τον έλεγχο της εταιρείας.

Η νέα διοίκηση της εταιρείας αποφάσισε την ανεξάρτητη πορεία της ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, σε παράλληλη δραστηριότητα με την ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε., με προτεραιότητα την αναδιοργάνωση της και στόχο την περαιτέρω ανάπτυξη της.

Η παραγωγή της μονάδας του Μύλου Αγίου Γεωργίου αποτελείται από δύο γραμμές αλέσεως συνολικής δυναμικότητας 600 τόνων ανά 24ώρο. Ο εκσυγχρονισμός και των δύο γραμμών ολοκληρώθηκε σταδιακά τη δεκαετία του '90 με μηχανολογικό εξοπλισμό ελβετικής τεχνολογίας BUHLER.

Η εταιρεία TITAN ιδρύθηκε το 1961 με έδρα το Βουκουρέστι

Ρουμανίας. Το 1994, σε συνεργασία με το ελβετικό οίκο BUHLER κατασκευάστηκε ο μεγαλύτερος σύγχρονος Μύλος της Ρουμανίας δυναμικότητας 420 τόνων ανά 24ώρο και ο οποίος αρχίζει να λειτουργεί το 1995. Ένα χρόνο μετά, το 1996, οι μετοχές της TITAN αρχίζουν να διαπραγματεύονται στο Χρηματιστήριο Αξιών RASDAQ του Βουκουρεστίου. Έτσι λοιπόν, μετά την εξαγορά της ΜΥΛΟΙ

ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε. από την ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε., η εταιρεία TITAN αποτελεί τμήμα του Ομίλου Λούλη.

Η εταιρεία MOPAN ιδρύθηκε το 1950 με έδρα την πόλη της Τρανσυλβανίας Targu Mures. Το 1997 οι μετοχές της εταιρείας αρχίζουν να διαπραγματεύονται στο Χρηματιστήριο Αξιών RASDAQ του Βουκουρεστίου από όπου αποκτάται οι πλειοψηφία από την St George

Mills Commercial Ltd. Έτσι λοιπόν μετά την εξαγορά της ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε. από την ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε., η εταιρεία MOPAN αποτελεί τμήμα του Ομίλου Λούλη.

Στη Ρουμανία λειτουργεί η αλυσίδα καταστημάτων Belforno Fresh που αποτελείται από 40 ιδιόκτητα καταστήματα. Πρόκειται ουσιαστικά για εξειδικευμένα καταστήματα όπου διατίθενται βασικά είδη διατροφής τα περισσότερα από τα οποία είναι καταναλωτικά προϊόντα δικής μας παραγωγής όπως ψωμί, ζυμαρικά, είδη ζαχαροπλαστικής, συσκευασμένο αλεύρι κλπ. Στην αλυσίδα των καταστημάτων Belforno Fresh πωλείται λιανικός το 30% της συνολικής παραγωγής των εργοστασίων του Ομίλου Λούλη στη Ρουμανία.

Το 1999, παράλληλα με την εξαγορά του Μύλου Αγίου Γεωργίου, εγκαινιάζεται στα Τίρανα της Αλβανίας κέντρο διανομής και μονάδα παραγωγής αρτοσκευασμάτων. Η μονάδα χαρακτηρίστηκε πρότυπη σε ολόκληρη τη χώρα. Οι πωλήσεις των αλεύρων στην Αλβανία έχουν σταθεροποιηθεί στα 80.000 σακιά μηνιαίως, δηλαδή 4.000 τόνους. Ο Μύλος της Καβάλας και ο Μύλος του Βόλου εξυπηρετούν με φορτηγά τους πελάτες στη νοτιοανατολική Αλβανία, ενώ ο Μύλος Αγίου Γεωργίου τροφοδοτεί τη δυτική πλευρά της χώρας μέσω των λιμανιών των Αγ. Σαράντα, της Αυλώνας και του Δυρραχίου. Μέσου του κέντρου διανομής αλεύρων στα Τίρανα, εξυπηρετούνται οι πελάτες στην πρωτεύουσα αλλά και σε ολόκληρη την Κεντρική Αλβανία.

Η νέα μονάδα έχει πιστοποιηθεί σε όλες τις φάσεις κατά τα διεθνή πρότυπα ποιότητας EN ISO 9001:2000 και HACCP.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΥΡΕΥΝΗΤΙΚΗΣ Α.Ε.
Λεωφόρος 311, 111 47 Αθήνα

Το 2000 υπάρχει αύξηση μετοχικού κεφαλαίου ύψους 14,2 δις και παράλληλα ολοκληρώθηκαν οι οικοδομικές εργασίες στον κόλπο του Παγασητικού, μια επένδυση ύψους 60 εκ. € σε ιδιόκτητο οικόπεδο 100.000 τ.μ., στην οποία περιλαμβάνονται:

Με Γενική Συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στις 18 Σεπτεμβρίου

2000, σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου που εκδόθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2000 στην Αθήνα και τη σύγκλιση του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, η ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ Α.Ε. μέσω της θυγατρικής L.I.F.E. (Bulgaria) Ltd, ανέλαβε και τυπικά τη διοίκηση των Μύλων Σόφιας. Ο Μύλος της Σόφιας κατασκευάστηκε το 1987, είναι ο πλέον σύγχρονος και μεγαλύτερος μύλος της Βουλγαρίας και ο μοναδικός στη Βουλγαρική πρωτεύουσα. Έχει χαρακτηριστεί ως ο καλύτερος μύλος της Ευρώπης. Ο σχεδιασμός του έγινε από την ελβετική εταιρεία BUHLER, η οποία προμήθευσε το

σύνολο του μηχανολογικού εξοπλισμού.

Βρίσκεται σε οικόπεδο 50.000 τ.μ., μόλις 2 χλμ. από το κέντρο της Σόφιας και διαθέτει:

- Τρεις ανεξάρτητες γραμμές αλέσεως σίτου συνολικής δυναμικότητας 1000 τόνων ανά 24ώρο
  - Σιλό σίτου 40.000 τόνων εντός του μύλου
  - Σιλό αλεύρου – υποπροϊόντων 11.000 τόνων
  - Δύο μηχανές συσκευασίας αλεύρου ενός και δύο κιλών δυναμικότητας 10 τόνων ανά ώρα
  - Εσωτερικό σιδηροδρομικό δίκτυο που δίνει τη δυνατότητα φορτοεκφόρτωσης σε βαγόνια
  - Ιδιόκτητες αποθήκες και πρατήρια σε 2 σημεία της Βουλγαρίας (16 πόλεις της Βουλγαρίας)
  - Αποθήκη ετοιμών συσκευασμένων προϊόντων χωρητικότητας 2.500 τόνων και

- Δίκτυο διανομής που διαθέτει 15 φορτηγά αυτοκίνητα.

Οι Μύλοι Σόφιας είναι market leader της Βουλγαρικής αγοράς τόσο στο αλεύρι μεγάλης συσκευασίας όσο και στο αλεύρι μικρής συσκευασίας 1 κιλού. Μόνο στην πόλη της Σόφιας, οι Μύλοι κατέχουν το 70% της αγοράς αλεύρων. Με την εξαγορά αυτή, ο ΟΜΙΛΟΣ ΛΟΥΛΗ εδραιώνει την ήδη δυναμική παρουσία του στην αγορά των Βαλκανίων όπου σε τέσσερις χώρες (Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία) με πληθυσμό 50 εκ. κατοίκων, κατέχει συνολικό μερίδιο αγοράς αυτό του 20% όταν η επόμενη αλευροβιομηχανία στον αντίστοιχο χώρο περιορίζεται στο 1%.

Επίσης, το έτος 2000, η ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε., αποκτά το 5% της Κυπριακής εταιρείας ΑΛΕΥΡΟΜΥΛΟΙ ΜΗΤΣΙΔΗ και τέλος η εταιρεία υπέβαλε την πρώτη αίτηση εισαγωγής στο νεοσύστατο Χρηματιστήριο Αξιών Τιράνων.

Το 2001, η επωνυμία της εταιρείας αλλάζει από ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. σε ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. Το ίδιο έτος, ξεκινά η παραγωγή αλεύρου και ζυμαρικών στις νέες εγκαταστάσεις στην περιοχή Cernica του Βουκουρεστίου. Στις 11 Ιουνίου 2001, ξεκίνησε η παραγωγή αλεύρου στις νέες επιλιμένες εγκαταστάσεις του Ομίλου Εταιρειών Λούλη στη Σούρπη Μαγνησίας.

Μετά από 7,5 χρόνια γραφειοκρατικής διαδικασίας και 3,5 χρόνια οικοδομικού οργανισμού, η παραγωγή στον καινούργιο υπερσύγχρονο μύλο δυναμικότητας 300 τόνων ανά 24ώρο είναι πλέον γεγονός.

Η μετεγκατάσταση των γραμμών παραγωγής από τη Βιομηχανική Περιοχή Βόλου θα ολοκληρωθεί τον Οκτώβριο, οπότε η συνολική του νέου μύλου θα φτάσει τους 1000 τόνους ανά 24ώρο, γεγονός που ανεβάζει σημαντικά την παραγωγική δυναμικότητα του Ομίλου.

Η ολοκλήρωση των επενδύσεων στη Σούρπη Μαγνησίας και στο Βουκουρέστι συνολικού ύψους 35 δις δρχ, επιτρέπουν στον Όμιλο να είναι πλέον πολλά βήματα μπροστά έναντι του ανταγωνισμού του σε θέματα παραγωγικότητας και τεχνολογίας.

Όσον αφορά τις αλέσεις σε επίπεδο Ομίλου, αυτές έφτασαν τις 145.000 τόνους το τρίμηνο Ιανουαρίου-Μαρτίου 2001 από 135.000 τόνους το αντίστοιχο περσινό διάστημα, σημειώνοντας έτσι αύξηση της τάξεως του 7,4%. Στην αύξηση αυτή συνέβαλε με 17,2% η αύξηση αλέσεων στα εργοστάσια του Ομίλου στα Βαλκάνια. Συγκεκριμένα σημειώθηκε 11,7% αύξηση αλέσεων στην εταιρεία TITAN (Βουκουρέστι), 121,6% αύξηση αλέσεων στην εταιρεία MOPAN (Targu Mures Ρουμανίας) και 17,7% αύξηση αλέσεων στην εταιρεία Sofia Mel (Βουλγαρία). Για το τρέχον εννιάμηνο, η αύξηση στις αλέσεις του Ομίλου προβλέπεται να ξεπεράσει το 10%.

Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου της 25^{ης} Σεπτεμβρίου του 2001, η εταιρεία ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε., προχώρησε σε υπογραφή κοινοπρακτικού δανείου, ύψους 15,2 δις δρχ (44,5 εκ. €) με σκοπό την αναδιάρθρωση των υποχρεώσεων της στις Τράπεζες. Από το ποσό αυτό θα αποπληρωθούν βραχυπρόθεσμα δάνεια ύψους 12,7 δις δρχ τα οποία η εταιρεία είχε χρησιμοποιήσει την τελευταία διετία προκειμένου να χρηματοδοτήσει το επενδυτικό της πρόγραμμα στη Σούρπη Μαγνησίας.

Υπενθυμίζεται ότι το πρόγραμμα αυτό αφορά επένδυση που περιλαμβάνει, ανάμεσα σε άλλα, λιμενικές εγκαταστάσεις...

Το 2002, ξεκινά η παραγωγή και διάθεση από την ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. των ενοποιημένων προϊόντων των εταιρειών ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. και ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε.. Το ίδιο έτος σταματά η λειτουργία του αρτεροστασίου στην TITAN S.A. και ξεκινά η μετεγκατάσταση του αρτεροστασίου στην Cernica του Βουκουρεστίου, η οποία ολοκληρώνεται τον επόμενο χρόνο.

Το 2002, πραγματοποιείται διακοπή λειτουργίας και πλήρης κατάργηση του μύλου της MOPAN S.A. και έναρξη εργασιών για την αντικατάσταση του με νέο υπερσύγχρονο μύλο ο οποίος τίθεται σε λειτουργία τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου.

Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου της 21^{ης} Ιουνίου του 2003, παρουσία πολιτικών, τοπικών παραγόντων και εκπροσώπων του επιχειρηματικού

και χρηματοοικονομικού χώρου πραγματοποιήθηκε η επίσημη τελετή εγκαινίων της νέας εργαστηριακής μονάδας της ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. στη Σούρπη Μαγνησίας.

Ο νέος Μύλος αναμένεται να ισχυροποιήσει ακόμα περισσότερο τη θέση του Ομίλου στην εγχώρια αλλά και διεθνή αγορά καθώς το γεγονός ότι είναι επιλημένος δίνει σημαντικά πλεονεκτήματα έναντι των άλλων εταιρειών του κλάδου όπως:

- Με δεδομένο ότι το 70% των σιτηρών που αλέθονται εισάγονται αποκλειστικά διά της θαλάσσιας οδού, η άμεση πρόσβαση στο λιμάνι καταργεί αυτόματα το κόστος διακίνησης του σίτου από το λιμάνι στο μύλο με φορτηγά – κόστος που επιβαρύνει όλους τους μη επιλημένους μύλους.

- Η καθετοποιημένη οργάνωση των διαδικασιών – από την παραλαβή του σίτου στο λιμάνι μέχρι την φόρτωση των ετοιμών προϊόντων σε καράβια για εξαγωγή – συνεπάγεται την ποιοτική αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών με τη σημαντική μείωση, για παράδειγμα, του χρόνου φόρτωσης – εκφόρτωσης.

Ο Όμιλος Λούλη, πραγματοποιώντας την τελευταία τετραετία επενδύσεις ύψους 240 εκ. ευρώ, διαθέτει σήμερα 6 εργοστάσια στην Ελλάδα και τα Βαλκάνια. Ως, αποτέλεσμα, στην αγορά των Βαλκανίων, σε μια απόσταση 1.750 χλμ. (Πειραιάς – Βόλος – Καβάλα – Σόφια – Βουκουρέστι - Targu Mures) , ο Όμιλος Λούλη έχει ανά 320 – 340 χλμ ένα μύλο ελέγχοντας έτσι το 20% μιας αγοράς 50 εκ. κατοίκων (Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Αλβανία).

Στις 1 Οκτωβρίου 2003, εκδόθηκε Δελτίο Τύπου το οποίο αναφέρει την επίσημη τελετή εγκαινίων του νέου εργοστασίου στο Βουκουρέστι Ρουμανίας.

Η βιομηχανική μονάδα του Ομίλου στην περιοχή Cernica του Βουκουρεστίου είναι από τις μεγαλύτερες στον ευρωπαϊκό χώρο και σε όλα τα πρότυπα τμήματα της έχει εφαρμοστεί η τελευταία εξέλιξη της τεχνολογίας. Ανάμεσα σε άλλα περιλαμβάνει:

- ◆ Μύλο με σύγχρονα ελβετικά μηχανήματα 650 τόνων ανά 24ώρο με 3 γραμμές αλέσεως για μαλακό, σκληρό σιτάρι και καλαμπόκι.
- ◆ Σιλό ετοιμών προϊόντων 4.000 τόνων.
- ◆ Σιλό δημητριακών 35.000 τόνων.
- ◆ Αρτεροστάσιο με μοντέρνα Γερμανικά μηχανήματα παραγωγής 100 τόνων ανά 8ώρο.
- ◆ Υπεραυτόματη μονάδα παραγωγής ζυμαρικών με 4 ανεξάρτητες Ιταλικές μηχανές συνολικής δυναμικότητας 40 τόνων ανά 24ώρο.
- ◆ Γραμμή παραγωγής Corn Flakes 10 τόνων ανά 24ώρο.
- ◆ Γραμμή παραγωγής κατεψυγμένης τυρόπιτας 6.000 τεμαχίων ανά ώρα.

Η συνολική επένδυση των νέων εγκαταστάσεων ανέρχεται σε 80.000.000€.

Τα προϊόντα διακινούνται σε περισσότερα από 3.500 σημεία πώλησης σε ολόκληρη τη χώρα μέσω ενός άριστα οργανωμένου δικτύου πωλήσεων με 80 ιδιόκτητα φορτηγά αυτοκίνητα και 20 αντιπροσώπους σε ισάριθμες πόλεις της Ρουμανίας.

Ακόμη, η εταιρεία διαθέτει την αλυσίδα καταστημάτων Family που αποτελείται από 40 ιδιόκτητα καταστήματα. Πρόκειται ουσιαστικά για εξειδικευμένα από καταστήματα όπου διατίθενται βασικά είδη διατροφής τα περισσότερα από τα οποία είναι καταναλωτικά προϊόντα δικής μας παραγωγής.

Το 2003, ξεκινά η ανέγερση νέου υπερσύγχρονου Μύλου στα Τίρανα Αλβανίας, ενώ παράλληλα, η θυγατρική της ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. L.I.F.E. BULGARIA Ltd, αυξάνει το ποσοστό στην εταιρεία SOFIA MEL S.A., που φτάνει το 73% .

Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου της 3^{ης} Νοεμβρίου 2003, μετά την ολοκλήρωση της εξαγοράς που πραγματοποιήθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2003 συνολικού ποσοστού 18% - ήτοι 12.107 μετοχών – της εισηγμένης στο Χρηματιστήριο της Σόφιας εταιρείας από τον Οργανισμό Ιδιωτικοποίησης της Βουλγαρίας. Σημειώνεται ότι τον Απρίλιο του 2000

η L.I.F.E. BULGARIA Ltd κατείχε μόλις το 41,25% της SOFIA MEL S.A., ποσοστό που έφτασε το 55% τον Ιούλιο του 2003 με την εξαγορά ποσοστού 13,75%.

Το νέο ισχυρό ποσοστό όπως προκύπτει μετά την τελευταία εξαγορά, ενισχύει την παρουσία της ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. στη Βουλγαρία και αναμένεται να αποτελέσει τη σταθερή βάση για περαιτέρω ανάπτυξη της εταιρείας.

Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου της 8^{ης} Ιανουαρίου 2004, σημαντική αύξηση πωλήσεων κατά 44% πραγματοποίησε στο πρώτο εξάμηνο της τρέχουσας χρήσης (Ιούλιος 2003 – Ιούνιος 2004) ο Όμιλος Λούλη ξεπερνώντας τα 72 εκ. € έναντι 50 εκ. € πέρσι.

Στο ίδιο διάστημα, αύξηση κατά 44,4% σημειώθηκε και στις αλέσεις, αλέθοντας 286.000 τόνους από 198.000 τόνους το αντίστοιχο περσινό διάστημα.

Και οι δύο αυξήσεις συνδυάζονται με την πλήρη λειτουργία των δύο νέων μονάδων στη Σούρπη Μαγνησίας και το Βουκουρέστι.

Το 2003, οι συνολικές αλέσεις έφτασαν στις 503.000 τόνους από 417.000 τόνους το 2002, σημειώνοντας αύξηση 20%.

Για το 2004, η Διοίκηση της εταιρείας προβλέπει πως το ποσοστό αύξησης θα κυμανθεί στα ίδια επίπεδα (20%) με τις αλέσεις να ξεπερνούν τους 600.000 τόνους (Μ.Ο. 1^ο τρίμηνο 2003: 53.000 τόνους).

Σε υπογραφή ομολογιακού δανείου ύψους 75 εκ. € προχώρησε η εταιρεία ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. με σκοπό την αναδιάρθρωση των υποχρεώσεων της στις Τράπεζες, σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου της 24^{ης} Φεβρουαρίου 2004. Από το ποσό αυτό θα αποπληρωθεί κοινοπρακτικό δάνειο ύψους 30,2 εκ. € τα οποία η εταιρεία είχε χρησιμοποιήσει την τελευταία εξαετία προκειμένου να χρηματοδοτήσει τα επενδυτικά της προγράμματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Υπενθυμίζεται ότι τα βασικά σημεία των επενδυτικών αυτών προγραμμάτων ήταν:

- Η εξαγορά της ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε. και των

θυγατρικών της εταιρειών στη Ρουμανία TITAN S.A. και της MOPAN S.A.,

- Η εξαγορά της SOFIA MEL S.A. στη Βουλγαρία και ο εκσυγχρονισμός των εγκαταστάσεων αυτής,
- Η δημιουργία των νέων υπερσύγχρονων εγκαταστάσεων του ομίλου στη Σούρπη Μαγνησίας (ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε.) και το Βουκουρέστι (MOARA LOULIS S.A.),
- Η εγκατάσταση νέου μύλου στην εταιρεία MOPAN S.A. (Targu Mures Ρουμανίας).

Όπως αναφέρει το Δελτίο Τύπου της 3^{ης} Μαρτίου 2004, το 92,6% της SOFIA MEL S.A. κατέχει συνολικά η θυγατρική της ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. L.I.F.E. BULGARIA Ltd μετά την ολοκλήρωση της εξαγοράς συνολικού ποσοστού 19,6% - ήτοι 131.773 μετοχών – της εισηγμένης στο Χρηματιστήριο της Σόφιας εταιρείας μετά από δημόσια προσφορά.

Σημειώνεται ότι τον Απρίλιο του 2000, η L.I.F.E. BULGARIA Ltd κατείχε μόλις το 41,25% της SOFIA MEL S.A. Το ποσοστό αυτό έφτασε το 55% τον Ιούλιο του 2003 με την εξαγορά του ποσοστού 13,75% και το 73% τον Νοέμβριο του ίδιου χρόνου με την εξαγορά ποσοστού 18%.

Με την κίνηση αυτή η L.I.F.E. BULGARIA Ltd καθίσταται ο μοναδικός μεγάλος μέτοχος στη SOFIA MEL S.A. καθώς το υπόλοιπο 7,4% είναι διεσπαρμένο στο επενδυτικό κοινό.

Σε λειτουργία την ίδια χρονιά το νέο εργοστάσιο στα Τίρανα Αλβανίας.

Σύμφωνα με το Δελτίο Τύπου της 14^{ης} Σεπτεμβρίου 2004, ξεκίνησε στις 13 Σεπτεμβρίου η παραγωγή αλεύρου στο νέο εργοστάσιο του Ομίλου Λούλη. Έτσι, ολοκληρώθηκε μια πρότυπη επένδυση ύψους 10 εκ. € - σε οικόπεδο 35.000 τ.μ. – η οποία ξεκίνησε τον Ιούλιο του 2003 και περιλαμβάνει:

- Κυλινδρόμυλο άλεσης μαλακού σίτου δυναμικότητας 300 τόνων ανά 24ώρου.
- Σιλό δημητριακών χωρητικότητας 10.000 τόνων, και

- Επίπεδες αποθήκες 1.200 τ.μ.

Η εταιρεία ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε., δραστηριοποιείται στην Αλβανία από το 1993 και μέχρι πρόσφατα κάλυπτε το μεγαλύτερο μέρος εισαγωγών της χώρας σε αλεύρι κατέχοντας μερίδιο αγοράς περί το 20%. Με το νέο μύλο αλέσεως αναμένεται να φτάσουν τους 100.000 τόνους ετησίως και ο κύκλος εργασιών τα 20 εκ. Επερίπου, καλύπτοντας έτσι το 35% της αγοράς.

Η επένδυση έχει υπαχθεί στον αναπτυξιακό νόμο Ν.2601 στα πλαίσια του Εθνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης των Βαλκανίων (Ε.Σ.Ο.Α.Β.).

Με την έναρξη λειτουργίας του νέου εργοστασίου ολοκληρώνεται ένας κύκλος επενδύσεων που επιτρέπει στον Όμιλο Λούλη να είναι πλέον πολλά βήματα μπροστά έναντι του ανταγωνισμού.

Τέλος, το ίδιο έτος, η ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ Α.Ε. απορροφά κατά 100% τη θυγατρική της ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α.Ε..

Ένα χρόνο μετά, το 2005, SC MOPAN S.A. απορροφά την SC MOARA LOULIS ROMANIAN MILLS LOULIS S.A., και μετονομάζεται σε LOULIS S.A. και την ίδια χρονιά πωλείται το οικόπεδο και τα κτίρια του βιομηχανοστασίου της TITAN S.A. στο Βουκουρέστι της Ρουμανίας.

4. ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

4.1 Βόλος

Τον Ιούλιο του 2001 άρχισε να λειτουργεί η νέα βιομηχανική μονάδα του Ομίλου Λούλη στον όρμο της Σούρπης Μαγνησίας η οποία ολοκληρώθηκε 20 μήνες αργότερα, τον Μάρτιο του 2003.

Η μονάδα αυτή περιλαμβάνει:

- Σιλό δημητριακών 55.000 τόνων.
- Τέσσερις μύλους συνολικής δυναμικότητας 1.000 τόνων ανά 24ώρο.
- Σιλό ετοιμών προϊόντων 6.000 τόνων.
- Οριζόντιες αποθήκες 15.000 τ.μ. χωρητικότητας 25.000 τόνων.
- Λιμάνι για την ταυτόχρονη φορτοεκφόρτωση 4 πλοίων.
- Κεντρική προβλήτα 300μ. μήκος – 30μ. πλάτος – 13μ. βάθος.
- Δύο προβλήτες 200μ. μήκος – 7μ. βάθος.
- Δύο πυλώνες με ρυθμό φόρτωσης – εκφόρτωσης 320 τόνων την ώρα.

Με υπεύθυνη παρακολούθηση σε όλα τα στάδια παραγωγής από το έμπειρο προσωπικό του χημείου και του κέντρου έρευνας προσφέρει σε 8.000 πελάτες του Ομίλου στην Ελλάδα 90 τύπους προϊόντων.

Το τελικό προϊόν συσκευάζεται είτε σε σακιά των 50, 25, 10 και 5 κιλών από 4 αυτόματες συσκευαστικές μηχανές με ρυθμό 120 τόνων ανά ώρα, είτε σε πακέτα του μισού και του ενός κιλού από 2 συσκευαστικές μηχανές με δυνατότητα παραγωγής 6 τόνους ανά ώρα.

Κατόπιν τα προϊόντα φορτώνονται αυτόματα σε πλοία ή σε φορτηγά και προωθούνται στους πελάτες ενώ παράλληλα υπάρχει η δυνατότητα παλετοποίησης και αποθήκευσης στις επίπεδες αποθήκες.

Εφαρμόζοντας σε όλη τη διαδικασία παραγωγής τους πλέον αυστηρούς κανόνες υγιεινής και συνδυάζοντας την πιο προηγμένη τεχνολογία με την πολύχρονη εμπειρία της, έχει πετύχει τον απόλυτο ποιοτικό έλεγχο των προϊόντων της στο ελάχιστο κόστος.

4.2 Πειραιάς

Η παραγωγή του μύλου, που είναι ο μοναδικός με ιδιόκτητες λιμενικές εγκαταστάσεις μέσα στον Σαρωνικό κόλπο, αποτελείται από:

- Σιλό δημητριακών 30.000 τόνων.
- Μία γραμμή παραγωγής δυναμικότητας 500 τόνων ανά 24ώρο μαλακό και 100 τόνων ανά 24ώρο .
- Σιλό ετοιμών προϊόντων 5.000 τόνων.
- Πυλώνα εκφόρτωσης σίτου 150 τόνων ανά ώρα.
- Πυλώνα φόρτωσης σάκων αλεύρων 1000 τόνων ανά 24ώρο.
- Προβλήτα 120μ. μήκος και 10μ. βάθος.

Ο εκσυγχρονισμός της ολοκληρώθηκε τη δεκαετία του '90 με μηχανολογικό εξοπλισμό ελβετικής τεχνολογίας BUEHLER.

Το άριστα εξοπλισμένο χημείο, το κέντρο έρευνας του εργοστασίου που στελεχώνεται από έμπειρους τεχνολόγους αρτοποιούς και η καθημερινή αρτοποιήση για τον έλεγχο των αλεύρων εγγυώνται την άριστη και σταθερή ποιότητα των προϊόντων της εταιρείας.

4.3 Τίρανα

Από το 1992 ο Όμιλος Λούλη ήταν ο μεγαλύτερος εισαγωγέας αλεύρων στην Αλβανία.

Το αλεύρι έγινε Νο 1 στην αλβανική αγορά, η δε ποιότητα ASSOS ταυτίστηκε από τότε με το αλεύρι της καλύτερης και σταθερότερης ποιότητας που κυκλοφορεί στα αρτοποιεία της Αλβανίας.

Το Σεπτέμβριο του 2004 ξεκίνησε η παραγωγή αλεύρου στ νέο μύλο του Ομίλου στα Τίρανα.

Η επένδυση ύψους 10 εκ. €, περιλαμβάνει:

- Σιλό δημητριακών χωρητικότητας 10.000 τόνων με ρυθμό παραλαβής σίτου 150 τόνους ανά ώρα.
- Κυλινδρόμυλο άλεσης μαλακού σίτου δυναμικότητας 320 τόνων ανά

24ώρο.

- Σιλό ετοιμών προϊόντων 600 τόνων με αναμείκτη.
- Επίπεδες αποθήκες 1.200 τ.μ.

Είναι ο μοναδικός μύλος στην Αλβανία που διαθέτει αναμείκτη (mixer), γεγονός το οποίο εγγυάται τη σταθερή ποιότητα των προϊόντων.

Τα προϊόντα παράγονται και συσκευάζονται κάτω από αυστηρούς κανόνες υγιεινής και συνεχείς ελέγχους σε κάθε στάδιο ώστε να ανταποκρίνονται πάντα στις υψηλές απαιτήσεις των καταναλωτών.

Το τελικό προϊόν συσκευάζεται είτε σε χάρτινα σακιά των 25 και 50 κιλών είτε σε συσκευασίες ½ κιλού, 1 κιλού, 5 και 10 κιλών από αυτόματες συσκευαστικές μηχανές.

Η εταιρεία ATLAS εξυπηρετεί 2.500 πελάτες σε ολόκληρη την Αλβανία μέσω ενός δικτύου είκοσι έμπειρων συνεργατών – αντιπροσώπων που συνεργάζονται με την κεντρική μονάδα στα Τίρανα, καλύπτοντας έτσι το 20% των αναγκών της χώρας.

4.4 Σόφια

Ο Μύλος της Σόφιας είναι ο μεγαλύτερος μύλος της Βουλγαρίας.

Το εργοστάσιο στο σύνολο του έχει ελβετική τεχνολογία και η εταιρεία είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο της Σόφιας.

Οι Μύλοι Σόφιας είναι market leader της βουλγαρικής αγοράς τόσο στο αλεύρι μεγάλης συσκευασίας όσο και στο αλεύρι μικρής συσκευασίας ενός κιλού.

Μόνο στην πόλη της Σόφιας οι Μύλοι κατέχουν το 75% της αγοράς αλεύρων.

Ο Μύλος βρίσκεται σε οικόπεδο 50.000 τ.μ., μόλις 2 χλμ. από το κέντρο της Σόφιας, και διαθέτει:

- Τρεις ανεξάρτητες γραμμές αλέσεως σίτου συνολικής δυναμικότητας 1.000 τόνων ανά 24ώρο.
- Σιλό σίτου 40.000 τόνων.

- Σιλό αλεύρου – υποπροϊόντων 11.000 τόνων.
- Δύο μηχανές συσκευασίας αλεύρου ενός και δύο κιλών δυναμικότητας 10 τόνων ανά ώρα.
- Εσωτερικό σιδηροδρομικό δίκτυο που δίνει τη δυνατότητα φορτοεκφόρτωσης σε βαγόνια με δύο ιδιόκτητες σιδηροδρομικές μηχανές και γεφυροπλάστιγγα για τη ζύγιση των βαγονιών δυναμικότητας 100 τόνων.
- Ιδιόκτητες αποθήκες και πρατήρια σε 2 σημεία της Βουλγαρίας.
- Αποθήκη ετοιμών συσκευασμένων προϊόντων χωρητικότητας 2.500 τόνων και
- Δίκτυο διανομής που διαθέτει 15 φορτηγά αυτοκίνητα.

4.5 Βουκουρέστι

Η βιομηχανική μονάδα του Βουκουρεστίου είναι από τις μεγαλύτερες πρότυπα καθετοποιημένες μονάδες στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Σε όλα τα πρότυπα τμήματα παραγωγής – συσκευασίας έχει εφαρμοστεί η πιο προηγμένη τεχνολογία.

Το εργοστάσιο βρίσκεται σε οικόπεδο 100.000 τ.μ., στον περιφερειακό δρόμο της πόλης, στην περιοχή Cernica που απέχει 8 χλμ. από το κέντρο της πρωτεύουσας.

Οι νέες εγκαταστάσεις ολοκληρώθηκαν το 2003 και η συνολική επένδυση ανήλθε στο ποσό των 80.000.000 €.

Οι εταιρείες του Ομίλου Λούλη στη Ρουμανία Titan και Loulis είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών του Βουκουρεστίου.

Ο μύλος του Βουκουρεστίου διαθέτει αρτεργοστάσιο με υπεραυτόματο εξοπλισμό παραγωγής ψωμιού 200 τόνων ανά 24ώρο με 6 γραμμές – τούνελ τελευταίας τεχνολογίας καθώς και 1 γραμμή παραγωγής τoστ – κέικ 20 τόνων ανά 24ώρο.

Στην όλη διαδικασία της παραγωγής ψωμιού, κατά την οποία λειτουργεί πρότυπο σύστημα αποστείρωσης, τηρούνται σχολαστικά οι

πλέον αυστηροί κανόνες υγιεινής.

Η υπεραυτόματη μονάδα παραγωγής ζυμαρικών αποτελείται από 4 ανεξάρτητες Ιταλικές γραμμές παραγωγής συνολικής δυναμικότητας 40 τόνων ανά 24ωρο και 8 μηχανές συσκευασίας.

- Σιλό σιταριού 35.000 τόνων – Cernica.
- 3 Μύλοι 650 τόνων ανά 24ωρο.
- Σιλό ετοιμών προϊόντων 4.000 τόνων.
- Γραμμή παραγωγής Corn Flakes 10 τόνων ανά 24ωρο.
- Παραγωγή πακέτου του ενός κιλού 80 τόνων ανά 24ωρο.
- Παραγωγή ψωμιού 200 τόνων ανά 24ωρο.
- Παραγωγή τوست – κέικ 20 τόνων ανά 24ωρο.
- Παραγωγή Pesmet 10 τόνων ανά 24ωρο.
- Παραγωγή ζυμαρικών 40 τόνων ανά 24ωρο.
- Παραγωγή κατεψυγμένης τυρόπιτας 6.000 τεμαχίων ανά ώρα.

4.6 Τρανσυλβανία – Targu Mures

Η βιομηχανική μονάδα του Ομίλου στα Καρπάθια βρίσκεται στο κέντρο της πόλης Targu Mures σε οικόπεδο 50.000 τ.μ. και αποτελείται από:

- Σιλό δημητριακών 55.000 τόνων.
- Μύλο 150 τόνων ανά 24ωρο.
- Γραμμή παραγωγής ψωμιού 30 τόνων ανά 24ωρο.
- Γραμμή παραγωγής μπισκότων 10 τόνων ανά 24ωρο.
- Γραμμή συσκευασίας αλεύρων 1 κιλού 40 τόνων ανά 24ωρο.
- Ξηραντήριο καλαμποκιού 100 τόνων ανά ώρα.

Το συγκρότημα του μύλου ανακαινίστηκε πλήρως το 2002 από την ιταλική εταιρεία OCRIM.

Τα προϊόντα της LOULIS S.A. διακινούνται σε περισσότερα από 3.500 σημεία πώλησης σε ολόκληρη τη χώρα μέσω ενός άριστα οργανωμένου

δικτύου πωλήσεων με 80 ιδιόκτητα φορτηγά αυτοκίνητα και είκοσι αντιπροσώπους σε ισάριθμες πόλεις της Ρουμανίας.

Η μονάδα στο Targu Mures εξυπηρετεί τις ανάγκες των πελατών της στην κεντρική και βόρεια Ρουμανία και κυρίως στην περιοχή της Τρανσυλβανίας. Είναι η πιο σύγχρονη αλευροβιομηχανία της κεντρικής Ρουμανίας.

5. ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Το αντικείμενο εργασιών του Ομίλου Λούλη στην Ελλάδα, τη Βουλγαρία και την Αλβανία επικεντρώνεται αποκλειστικά στην παραγωγή και εμπορία αλεύρων από άλεση σίτου αλλά και σίκαλης, καλαμποκιού και κριθαριού.

Εφαρμόζοντας την τελευταία λέξη της τεχνολογίας και παρακολουθώντας τις ανάγκες της αγοράς οι ΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ παράγουν 60 τύπους αλεύρων – σιμιγδαλιών για να εξυπηρετήσουν τους 5.000 πελάτες τους, αρτοποιούς και ζαχαροπλάστες, με ένα άριστα οργανωμένο δίκτυο πωλήσεων σε ολόκληρη τη χώρα.

Τα άλευρα ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ του ομίλου Λούλη σε μικρή συσκευασία κατέχουν κυρίαρχη θέση στην ελληνική αγορά. Ένα ανεξάρτητο και άριστα οργανωμένο δίκτυο πωλήσεων τροφοδοτεί 7.000 καταστήματα τροφίμων σε ολόκληρη τη χώρα με τα γνώριμα σε όλους μας πακέτα: Αλεύρι Νο 1, Αλεύρι Νο 2, Σιμιγδάλι Νο 3 ψιλό, Σιμιγδάλι Νο 4 χονδρό, Φάριν απ, Αλεύρι Όλα, Αλεύρι Όλα Super, Αλεύρι Ζυμωτό.

Στη Ρουμανία η δραστηριότητα του Ομίλου επεκτείνεται και στην παραγωγή και εμπορία προϊόντων αρτοποιίας και ζαχαροπλαστικής, δημητριακών και ζυμαρικών.

Τα προϊόντα του Ομίλου χωρίζονται σε:

1. ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Η σειρά πακέτων του Ομίλου κυκλοφορεί σε 11 διαφορετικά είδη αλεύρου και σιμιγδαλιού σε συσκευασίες του μισού, ενός και δύο κιλών και κατέχει κορυφαία θέση στην Ευρωπαϊκή αγορά με πωλήσεις που έφθασαν τους 36.000 τόνους το 2004.

Τα προϊόντα αυτά παράγονται από 10 συσκευαστικές μηχανές στους μύλους της εταιρείας στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Τα άλευρα ΜΥΛΟΙ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Ομίλου Λούλη αποτελούν την πιο ολοκληρωμένη γκάμα αλεύρων – σιμιγδαλιών, ικανά να εξυπηρετήσουν την πιο απαιτητική νοικοκυρά και να στηρίζουν

οποιαδήποτε δημιουργία της.

Πριν το 1960 τα άλευρα και τα σιμιγδάλια πωλούνταν από τα παντοπωλεία σε χύμα μορφή. Το 1964 πρώτοι οι Μύλοι Αγίου Γεωργίου αρχίζουν να παράγουν συσκευασμένα τα κλασικά πλέον πακέτα Αλεύρι Νο1 σκληρό, Αλεύρι Νο2 μαλακό, Σιμιγδάλι Νο3 ψιλό και Σιμιγδάλι Νο4 χονδρό.

Σταδιακά η γκάμα των πακέτων εμπλουτίστηκε με το Φαριν απ – αλεύρι που φουσκώνει μόνο του, το αλεύρι όλα – για όλες τις χρήσεις, το όλα Super – για όλες τις χρήσεις, ενισχυμένο και το Ζυμωτό – για ψωμί και πίτες.

Η σειρά προϊόντων “Fortza” παράγεται στο εργοστάσιο του Βουκουρεστίου με δυναμικότητα παραγωγής 3.000 τόνους ετησίως σε corn flakes, snacks και δημητριακά.

Η παραγωγή των ζυμαρικών RIVA CLASSIC ξεκίνησε το 2002 στο εργοστάσιο του Βουκουρεστίου σε 4 ανεξάρτητες γραμμές παραγωγής συνολικής δυναμικότητας 40 τόνων ανά 24ωρο.

Είναι τα πρώτα ζυμαρικά από σιμιγδάλι που παράγονται στη Ρουμανία και μάλιστα ο μύλος του Βουκουρεστίου είναι ο μόνος στη χώρα που έχει τη δυνατότητα άλεσης σκληρού σιταριού.

Τα προϊόντα RIVA CLASSIC είναι συνολικά 10 και χωρίζονται σε 4 βασικές κατηγορίες: ψιλά-κοφτά ζυμαρικά, φιδέ, ταλιατέλες και σπαγγέτι.

Σήμερα τα προϊόντα διατίθενται και στην αγορά της Βουλγαρίας και της Αλβανίας.

Τα καταναλωτικά προϊόντα του Ομίλου στη Ρουμανία κυκλοφορούν από το 1961 με την επωνυμία TITAN.

Από το 1999, μετά την εξαγορά της εταιρείας TITAN από τον Όμιλο Λούλη, άρχισε σταδιακά η ανανέωση όλων των συσκευασιών και τα προϊόντα απέκτησαν καινούργιο branding κατά κατηγορία ενώ, μετά τη σχολαστική μελέτη του τμήματος έρευνας και ανάπτυξης, προστέθηκαν πολλά καινούργια προϊόντα ώστε να καλύψουν κάθε ανάγκη του Ρουμάνου καταναλωτή.

Σήμερα η εταιρεία είναι market leader στα βασικά είδη που παράγει.

Η σειρά προϊόντων BELFORNO παράγεται στα εργοστάσια του Βουκουρεστίου και της Τρανσυλβανίας – στο Targu Mures – σε τρεις βασικές κατηγορίες: τoστ, κέικ και συσκευασμένα αρτοσκευάσματα σε μεγάλη ποικιλία γεύσεων και συσκευασιών.

2. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ο Όμιλος Λούλη παράγει συνολικά 130 ποιότητες αλεύρων σε συσκευασίες των 5, 10, 25 και 50 κιλών καθώς και χύδην αλεύρι για βιοτεχνίες και βιομηχανίες.

Η πολύχρονη εμπειρία, ο υπερσύγχρονος βιομηχανικός εξοπλισμός των εργοστασίων, τα άριστα εξοπλισμένα χημεία σε όλους τους μύλους, η λεπτομερής παρακολούθηση σε όλα τα στάδια της παραγωγής με βάση το σύστημα ISO 9001 – 2000 και ένα άριστο επιστημονικό επιτελείο καθιέρωσαν τα προϊόντα της στην κορυφή της προτίμησης των πελατών, αρτοποιών και βιοτεχνών.

Τα επαγγελματικά προϊόντα του ομίλου είναι: Άλευρα Αρτοποιίας, Άλευρα Πολυτελείας, Σιμιγδάλια, Ολικής Άλεσης – Πιτυρούχα, Άλευρα Πολυτελείας Ενισχυμένα, Χωριάτικα και Έτοιμα Μείγματα.

6. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Η ελληνική αλευροβιομηχανία άρχισε να κινείται εξαγωγικά μετά το 1996 με κύριο άξονα τις αγορές των Βαλκανίων, οι οποίες και χαρακτηρίζονται ως πολλά υποσχόμενες. Αξίζει να σημειωθεί όμως ότι υπάρχει μια σειρά προϋποθέσεων, βάσει των οποίων οι αλευροβιομηχανίες θα μπορέσουν να αυξήσουν την εξαγωγική τους δραστηριότητα.

Οι προϋποθέσεις αυτές αφορούν στην εγκατάσταση παραγωγικών μονάδων σε στρατηγικές επιλιμένες θέσεις, με τη δημιουργία ιδιόκτητων επιλιμένων εγκαταστάσεων μεταφοράς, πλήρως αυτοματοποιημένη παραγωγή και ως εκ τούτου μείωση του κόστους παραγωγής.

Ο Όμιλος Λούλη αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες αλευροβιομηχανίες που υπάρχουν στον κόσμο.

Όπως αναφέρει η εφημερίδα «ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ» στις 14/06/2001, τα 57 δις σε δρχ αναμένονταν ότι θα φτάσει ο κύκλος εργασιών του Ομίλου Λούλη κατά την χρήση 2001 – 2002, ενώ τα καθαρά κέρδη θα έφταναν τα 2,9 δις δρχ.

Όσον αφορά τις αλέσεις σε επίπεδο ομίλου το τρέχον εννιάμηνο σημειώθηκε ότι αυξήθηκαν κατά 10%. Στην μονάδα των Μύλων Αγίου Γεωργίου το τρίμηνο Ιανουαρίου – Μαρτίου 2001 σημειώθηκε αύξηση αλέσεων 7,8% σε σχέση με το αντίστοιχο περσινό διάστημα.

Οι πωλήσεις το εννιάμηνο έφτασαν τα 12,1 δις δρχ με προ φόρων κέρδη 380 εκ. δρχ έναντι 180 εκ. δρχ το 15μήνο μάλιστα διάστημα πέρυσι λόγω της υπερδωδεκάμηνης χρήσης. Όσον αφορά τα οικονομικά μεγέθη σε επίπεδο ομίλου, το εννιάμηνο της τρέχουσας χρήσης 2000 – 2001 ο κύκλος εργασιών έφτασε τα 37,7 δις δρχ και τα προ φόρων κέρδη τα 1,8 δις δρχ. Για το σύνολο της τρέχουσας χρήσης, η ο λήγει στις 30/08 ο κύκλος εργασιών προβλέπεται ότι θα ξεπεράσει τα 52 δις δρχ, ενώ τα καθαρά προ φόρων κέρδη αναμένονται στα 2,3 δις δρχ.

Σε αυτό το πλαίσιο κινήθηκε και η Κυλινδρόμυλοι Λούλη, η οποία πρόσφατα προχώρησε στη δημιουργία νέων εγκαταστάσεων στη

Ρουμανία. Επίσης, θα πρέπει να σημειωθεί ότι κατά καιρούς η Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλει δασμούς στις εισαγωγές πρώτων υλών και μεταποιημένων προϊόντων από τρίτες χώρες.

Όπως αναφέρεται και στην εφημερίδα «ΜΕΤΟΧΟΣ» (28/12/2001), η Ευρωπαϊκή Ένωση δέχεται πιέσεις από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου για την κατάργηση των δασμών αυτών.

Έτσι εκτιμάται ότι σύντομα θα επέλθει, η απελευθέρωση στους προαναφερθέντες τομείς. Ως αποτέλεσμα οι ευρωπαϊκές αλευροβιομηχανίες συμπεριλαμβανομένων και των ελληνικών θα ωφεληθούν.

Όσον αφορά την εγχώρια κατανάλωση αξίζει να σημειωθεί ότι πλέον οι ελληνικές παραγωγικές μονάδες καλύπτουν την εγχώρια ζήτηση. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα η εισαγωγική δραστηριότητα να είναι αρκετά περιορισμένη.

Ο ρυθμός ανάπτυξης που παρουσιάζει ο κλάδος τα τελευταία πέντε χρόνια είναι περίπου 1,5%. Ταυτόχρονα, λόγω της διαφοροποίησης των καταναλωτικών προτιμήσεων παρατηρείται και μείωση της κατανάλωσης ψωμιού. Η μείωση αυτή όμως αντισταθμίζεται κατά κάποιο τρόπο από την αύξηση της κατανάλωσης άλλων αρτοπαρασκευασμάτων.

Ενοποιημένες πωλήσεις 167,2 εκ. € και ενοποιημένα κέρδη προ φόρων 8,8 εκ. €, αν αμένει για την τρέχουσα οικονομική χρήση, η οποία ολοκληρώνεται στις 30 Ιουνίου 2002, η διοίκηση της εισηγμένης Μύλοι Λούλη σύμφωνα με την εφημερίδα «ΒΡΑΔΥΝΗ» τις 09/01/2002, (σελ. 42).

Η εφημερίδα «ΜΕΤΟΧΟΣ» στις 25/01/2002 γράφει: Στα 2,5 εκ. δολάρια τα πρώτα βαλκανικά κέρδη της. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρει ότι καθαρά κέρδη περίπου 2,5 εκ. δολάρια και κύκλο εργασιών περίπου 50 εκ. δολάρια συγκέντρωσε από τις βαλκανικές βιομηχανικές δραστηριότητες της το 2001 η εταιρεία ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΙ ΛΟΥΛΗ.

Συγκεκριμένα, κέρδη ύψους 1,5 εκ. δολαρίων και τζίρο 35 εκ. δολαρίων πραγματοποίησε η εταιρεία με τα δύο εργοστάσια της στη

Ρουμανία τα οποία αποτελούσαν και μέρος της προίκας από την εξαγορά των Μύλων Αγίου Γεωργίου, ενώ κέρδη περίπου 1 εκ. δολαρίων και τζίρο 15 εκ. δολαρίων παρουσίασε μεγάλη αλευροβιομηχανία της στη Βουλγαρία.

Προβλέψεις για τζίρο 57 δις και κέρδη 2,9 δις αναφέρεται στην εφημερίδα «ΑΞΙΑ» τις 16/02/2002. Επίσης, από τις 11/02/2002 ξεκίνησε η καταβολή μερίσματος ύψους 21 δρχ ανά μετοχή στους δικαιούχους της εταιρείας Μύλοι Λούλη, για την προηγούμενη χρήση που έληξε στις 30/06/2001, Δικαιούχοι είναι οι κάτοχοι μετοχών τις 18/01/2002. Το μέρισμα θα καταβληθεί με την έκδοση δίγραμμων επιταγών που θα αποσταλούν σε αυτούς ταχυδρομικά.

Στις 26/08/2002 η εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» αναφέρεται στην αύξηση των κερδών του Ομίλου Λούλη. Πιο συγκεκριμένα έχει σαν τίτλο: «ΕΝΙΣΧΥΘΗΚΑΝ ΚΑΤΑ 30% ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟ ΟΜΙΛΟΥ ΛΟΥΛΗ». Σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες τα λειτουργικά κέρδη του Ομίλου είναι βελτιωμένα κατά 30% κατά τη χρήση 2001 -2002 η οποία ολοκληρώθηκε στις 30 Ιουνίου 2002. Το στοιχείο αυτό είναι ιδιαίτερα θετικό για την επιχείρηση καθώς η εξεταζόμενη χρήση επιβαρύνθηκε από δύο σημαντικούς παράγοντες. Ο πρώτος ήταν η μετεγκατάσταση της Βασικής μονάδας από το Βόλο στη Νέα Σούρπη, με αποτέλεσμα τη μείωση της παραγωγικής δυναμικότητας και την απώλεια – έστω και προσωρινά – των πελατών.

Ο δεύτερος παράγοντας έχει να κάνει με την απώλεια της Barilla – Misko από το πελατολόγιο της εταιρείας καθώς η βιομηχανία παραγωγής ζυμαρικών είναι πλέον καθετοποιημένη αποκτώντας τον παλιό μύλο της «Λούλης» στο Βόλο. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Barilla – Misko κατείχε περίπου 10% στις πωλήσεις το Ομίλου Λούλη.

Οι παραπάνω παράγοντες καθώς και οι αναδιοργάνωση που επιχειρείται αυτό το διάστημα από τη διοίκηση είχαν σαν αποτέλεσμα την ελαφρά μείωση του κύκλου εργασιών για τη χρήση 2001 – 2002. Όπως είχε αναφερθεί και παλαιότερα από τη διοίκηση του Ομίλου, τα

«πραγματικά μεγέθη» θα διαφανούν στην τρέχουσα χρήση καθώς έχει ολοκληρωθεί το μεγαλύτερο μέρος των επενδύσεων ενώ καρπούς έχει να φέρνει η νέα Εμπορική πολιτική.

Μετά τη λήψη κοινοπρακτικού δανείου ύψους 15,2 δις δρχ, η αλευροβιομηχανία Λούλη επιδιώκει να αναπτυχθεί περαιτέρω στη βαλκανική αγορά. Η εταιρεία επιδιώκει την υλοποίηση επενδυτικού προγράμματος ύψους 1,5 εκ. € για τον εκσυγχρονισμό των παραγωγικών εγκαταστάσεων στη Βουλγαρία προκειμένου να κάνει leader.

Η διοίκηση της εισηγμένης αλευροβιομηχανίας προσδίδει ιδιαίτερη σημασία στο 2003, καθώς θα είναι η χρονιά που θα αποδώσουν καρπούς οι κινήσεις αναδιάρθρωσης, με αποτέλεσμα να φανούν οι πραγματικές δυνατότητες της εταιρείας σύμφωνα με άρθρο στην εφημερίδα «ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ» στις 28/12/2002.

Στις 30/12/2002 πραγματοποιήθηκε Γενική Συνέλευση της εταιρείας στην έδρα της στο Νομό Μαγνησίας, σύμφωνα με πληροφορίες που πήραμε από την εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» τις 31/12/2002. Οι μέτοχοι ενέκριναν τις οικονομικές καταστάσεις της χρήσης 2001 – 2002, ενώ επίσης ενέκριναν και τη διανομή μερίσματος ύψους 0,018 Ευρώ ανά μετοχή.

Τον Ιούνιο του 2003 το ΕΒΕΑ βράβευσε την επιχειρηματικότητα και δόθηκε το βραβείο «Επιχείρηση και παράδοση» στον Όμιλο Λούλη. Τον ίδιο μήνα και σύμφωνα με την εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» τις 24/06/2003, ο Όμιλος ανήκει στους 15 επιχειρηματικούς κύκλους.

Ο στόχος του Ομίλου είναι οι ενοποιημένες πωλήσεις 133 εκ. ευρώ το 2004. Όπως αναφέρεται στην εφημερίδα «ΙΣΟΤΙΜΙΑ» τις 28/06/2003, ο οικονομικός διευθυντής του Ομίλου χαρακτήρισε ως τη χειρότερη χρονιά τη χρήση από 01/07/2002 έως 30/03/2003 καθώς ο Όμιλος εμφάνισε σημαντικές απώλειες στα αποτελέσματα του. Απώλειες που σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα αποτελέσματα θα σηματοδοτήσουν όλη τη φετινή χρήση και έτσι οι ενοποιημένες προβλέπεται να κυμανθούν στα 112 εκ. ευρώ και οι ζημίες στα 10 εκ. ευρώ. Εξέλιξη που ο οικονομικός διευθυντής

αποδίδει σε μια σειρά αρνητικών συγκυριών ή επιχειρηματικών κινήσεων που αφενός επηρέασαν την πορεία του Ομίλου τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, αφετέρου όμως αναμένεται να αποδώσουν κυρίως τα επόμενα χρόνια.

Μια από τις βασικότερες προτεραιότητες του Ομίλου αυτή την περίοδο είναι ότι έχει ξεκινήσει συζητήσεις με τις τράπεζες με τις οποίες έχει υπογράψει το κοινοπρακτικό δάνειο ύψους 44 εκ. ευρώ, προκειμένου να υπάρξει αναδιοργάνωση του. Δηλαδή να αυξηθεί το ποσό του και να επιμηκυνθεί ο χρόνος αποπληρωμής του. Στόχος αυτής της κίνησης είναι να ξεπληρωθεί σημαντικό τμήμα των βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων που σε επίπεδο ομίλου το 9μήνο ήταν ελαφρά μειωμένες κατά 1,9% φθάνοντας τα 93 εκ. ευρώ περίπου, ενώ το σύνολο των υποχρεώσεων ήταν σημαντικά αυξημένο κατά 22,2% στα 146 εκ. ευρώ.

Στόχος του ομίλου για τη χρήση που θα ολοκληρωθεί μέσα στο 2004 είναι να μειωθούν δραστικά οι ζημίες (υπάρχει πιθανότητα και μηδενισμού) και οι πωλήσεις σε ενοποιημένη βάση να κινηθούν στα 133 εκ. ευρώ. Αντίστοιχα, οι οικονομικοί στόχοι για το 2005 είναι ο ενοποιημένος τζίρος να διαμορφωθεί στα 150 εκ. ευρώ και τα κέρδη προ φόρων στα 7,3 εκ. ευρώ.

«ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΟΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ» είναι ο τίτλος της εφημερίδας «ΕΞΠΡΕΣ» τις 30/09/2003. Το άρθρο αναφέρει για την είσοδο του ομίλου στις κατηγορίες της κατεψυγμένης ζύμης και των παιδικών τροφών. Ο Πρόεδρος του Ομίλου ανέφερε ότι μέσα στους επόμενους μήνες ξεκινά η γραμμή παραγωγής κατεψυγμένης ζύμης που η εγκατάσταση έχει ήδη ολοκληρωθεί με δυνατότητα παραγωγής 6.000 τυρόπιτες την ώρα εντελώς αυτόματα ενώ μέσα στην επόμενη χρονιά η εταιρεία θα δραστηριοποιηθεί δυναμικά σε ένα νέο συγγενή τομέα με μεγάλες προοπτικές δηλαδή στην παραγωγή παιδικών τροφών.

Η εταιρεία σήμερα διαθέτει ένα από τα καλύτερα δίκτυα πωλήσεων και διανομής που υπάρχουν στη Ρουμανία με δικούς της ανθρώπους και δικά της μέσα μεταφοράς. Το δίκτυο των πωλήσεων της απευθύνεται

προς το παρόν σε 5,5 εκ. καταναλωτές που αντιστοιχεί στο ¼ του πληθυσμού της Ρουμανίας. Τους 3.500 πελάτες η εταιρεία τους εξυπηρετεί καθημερινά με ένα στόλο 100 ιδιόκτητων φορτηγών διανομής που διανύουν καθημερινά 6.000 χλμ. Το 70% του όγκου των πωλήσεων της απορροφάται στο Βουκουρέστι με 2,5 εκ. κατοίκους, το 20% σε τρεις νομούς της Τρανσυλβανίας με 1,5 εκ. κατοίκους και το υπόλοιπο 10% σε ορισμένες πόλεις της χώρας με 1,5 εκ. κατοίκους. Ο όμιλος ελέγχει το 66% της κατανάλωσης.

Σύμφωνα με την εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» τις 05/11/2003, αυξημένες είναι οι πωλήσεις των Μύλων Λούλη στο τετράμηνο της χρήσης 2003 – 2004, η οποία ξεκίνησε την 1^η Ιουλίου του 2003. Συγκεκριμένα, ο Όμιλος παρουσιάζει αύξηση πωλήσεων κατ' όγκο της τάξης του 37% ενώ σε αξία είναι σε ακόμη μεγαλύτερα επίπεδα λόγω της αύξησης της τιμής των πρώτων υλών. Η αύξηση προήλθε κυρίως από τις αγορές εξωτερικού που δραστηριοποιείται ο Όμιλος καθώς η αύξηση της Ρουμανίας ήταν της τάξης του 120% συγκρινόμενη με την περίοδο Ιουλίου – Οκτωβρίου του 2002 ενώ στη Βουλγαρία η αύξηση του όγκου πωλήσεων ανήλθε σε 68%. Σε ότι αφορά την ελληνική αγορά η αύξηση των πωλήσεων ήταν της τάξης του 3%.

Η αύξηση των πωλήσεων τον τελευταίο μήνα ανήλθε σε 59% όπου οι κατά τόπους αγορές συνέβαλαν ως εξής: Ρουμανία αύξηση 153%, Βουλγαρία 87% και Ελλάδα 13%.

Η ολοκλήρωση των επενδύσεων του Ομίλου Λούλη κατατάσσεται στα 10 γεγονότα που σημάδεψαν τον κλάδο τροφίμων το 2003. Όπως λοιπόν αναφέρει με άρθρο της η εφημερίδα «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» τις 12/02/2004 το νέο εργοστάσιο στη Σούρπη Μαγνησίας έδωσε σημαντικές δυνατότητες στη μεγαλύτερη – και με διαφορά – εταιρεία παραγωγής αλεύρων. Ο μεγάλος όγκος και η τελευταίας λέξης μηχανολογικός εξοπλισμός δίνει τη δυνατότητα στην εταιρεία να αποτελέσει τον ρυθμιστή των τιμών, κατά κύριο λόγο προς ζημία των ανταγωνιστών του.

7. ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Μετά την ολοκλήρωση ενός μεγάλου κύκλου επενδύσεων τόσο στην Ελλάδα όσο και το εξωτερικό, ο Όμιλος Λούλη κινείται με γοργούς ρυθμούς προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης και της προόδου. Με 7 πρότυπα εργοστάσια συνολικά στην Ελλάδα, τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία και την Αλβανία ο Όμιλος αναδεικνύεται σε Βαλκανική υπερδύναμη στο χώρο των αλεύρων.

Καταρχήν, το μέγεθος πλέον του Ομίλου δίνει σε πάρα πολλές περιπτώσεις ένα συγκριτικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστικών εταιρειών. Στην περίπτωση της αγοράς δημητριακών, για παράδειγμα, ο Όμιλος είναι σε θέση να εξασφαλίζει πρώτη ύλη με καλύτερους όρους, με δεδομένο ότι αυτή τη στιγμή είναι ένας από τους μεγαλύτερους αγοραστές δημητριακών στην Ευρώπη.

Στην Ελληνική αγορά ο νέος επιλιμένος Μύλος στη Σούρπη Μαγνησίας σε συνδυασμό με τον επιλιμένιο Μύλο του Κερατσινίου αναμένεται να μεγαλώσουν τις οικονομίες κλίμακας που έχουν ήδη επιτύχει, να ισχυροποιήσουν ακόμη περισσότερο τη θέση τους στην εγχώρια αγορά και να αυξήσουν το μερίδιο τους στις εξαγωγές αλεύρων στις διεθνείς αγορές εφόσον πλέον πραγματοποιούνται δια της θαλάσσιας οδού χωρίς να μεσολαβεί διακίνηση με φορτηγά που συμβάλλει στη δυσανάλογη αύξηση του κόστους.

Η ευνοϊκή χωροταξική κατανομή των μονάδων παραγωγής σε συνδυασμό με ένα ευρύτατο δίκτυο αποθηκών και υποκαταστημάτων δίνουν μεγάλες δυνατότητες συνεργασίας και συμπληρωματικότητας στις εταιρείες του Ομίλου τόσο όσον αφορά την προμήθεια, αποθήκευση και διαχείριση των πρώτων υλών όσο και τις πωλήσεις και τη διανομή των ετοιμών προϊόντων.

Στα πλαίσια αυτά ο Όμιλος αναμένει σειρά από οφέλη που θα προκύψουν από τις συνδυασμένες κινήσεις εισαγωγικού και εξαγωγικού

χαρακτήρα ανάμεσα στις εταιρείες στο εξωτερικό - και σε αυτές τις κινήσεις επικεντρώνεται ένα μεγάλο της αναπτυξιακής πολιτικής.

Στα Βαλκάνια, με την πλήρη λειτουργία όλων των μονάδων, κύριο μέλημα γίνεται πλέον η περαιτέρω ανάπτυξη των κατά τόπους εταιρειών. Στη Ρουμανία ο Όμιλος Λούλη ενισχύει καθοριστικά την ήδη κυρίαρχη παρουσία του στην εγχώρια αγορά με την πλήρη λειτουργία των δύο υπερσύγχρονων μονάδων της LOULIS S.A. στο Βουκουρέστι και το Targu Mures Τρανσυλβανίας και τη δημιουργία έτσι μιας πρότυπης σε όλη την Ευρώπη βιομηχανίας τροφίμων. Βασικός στόχος της εταιρείας είναι η περαιτέρω ανάπτυξη των καταναλωτικών προϊόντων (corn flakes, συσκευασμένο ψωμί, τوست, ζυμαρικά).

Στη Βουλγαρία είναι ορατά τα οφέλη της πλήρους αναδιοργάνωσης και της ανάπτυξης του δικτύου πωλήσεων που ο Όμιλος Λούλη σταδιακά πραγματοποίησε από τη στιγμή που οι Μύλοι Σόφιας πέρασαν στον έλεγχο του. Το μέγεθος του Μύλου και η απουσία σημαντικών ανταγωνιστών δημιουργούν θετικότερες προοπτικές για ακόμη μεγαλύτερα βήματα.

Τέλος, στην Αλβανία μέχρι πρόσφατα ο Όμιλος μας κατείχε μερίδιο αγοράς 20% καλύπτοντας το μεγαλύτερο μέρος των εισαγωγών της χώρας σε αλεύρι. Με τη λειτουργία του νέου μύλου στη γείτονα χώρα, στόχος της εταιρείας είναι το μερίδιο αγοράς να φτάσει το 35%.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1. ΒΙΒΛΙΟ ΟΜΙΛΟΥ, Όμιλος Εταιρειών Λούλη «Τα πρώτα 220 χρόνια», εκτύπωση – βιβλιοδεσία ΠΕΡΓΑΜΟΣ Α.Β.Ε.Ε., Αύγουστος του 2000**
- 2. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «business stories», 6 Αυγούστου 2006**
- 3. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ», 14 Ιουνίου 2001**
- 4. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΜΕΤΟΧΟΣ», 28 Δεκεμβρίου 2001**
- 5. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΜΕΤΟΧΟΣ», 25 Ιανουαρίου 2002**
- 6. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΑΞΙΑ», 16 Φεβρουαρίου 2002**
- 7. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΗΜΕΡΗΣΙΑ», 26 Αυγούστου 2002**
- 8. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΕΠΕΝΔΥΤΗΣ», 28 Δεκεμβρίου 2002**
- 9. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΗΜΕΡΗΣΙΑ», 31 Δεκεμβρίου 2002**
- 10. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΤΟ ΒΗΜΑ», 24 Ιουνίου 2003**
- 11. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΙΣΟΤΙΜΙΑ», 26 Ιουνίου 2003**
- 12. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΕΞΠΡΕΣ», 30 Σεπτεμβρίου 2003**
- 13. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΗΜΕΡΗΣΙΑ», 5 Νοεμβρίου 2003**
- 14. ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ, «ΗΜΕΡΗΣΙΑ», 12 Φεβρουαρίου 2004**
- 15. <http://www.icap.gr>**
- 16. <http://www.plant.management.gr>**

